

Allmänna motioner om fastighets- och förmögenhetsbeskattning

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2001 om fastighets- och förmögenhetsbeskattningen samt skatt på arv och gåva. Motionerna tar bl.a. upp frågor som rör avveckling av fastighetsskatten, fastighetstaxeringsförfarandet, taxeringsvärden i attraktiva områden, gränsdragningen mellan äkta och oäkta bostadsföretag, skatt för fastigheter belägna i utlandet, tomträttsinnehavare skattskyldighet, energibesparande åtgärder, kapitalvinstbeskattning vid försäljning av fastigheter, återläggning av vissa avdrag vid försäljning av näringsfastighet, förmögenhetsskatt på boende samt sambeskattning av förmögenhet. När det gäller arvs- och gåvobeskattningen tar motionärerna upp frågan om alternativ tidpunkt för värdering av aktier som sjunkit i värde efter tiden för dödsfallet samt frågan om höjda taxeringsvärden och dess effekter på arvsskatteuttaget.

Utskottet avstyrker motionsyrkandena. I flera fall hänvisar utskottet till de åtgärder som riksdagen redan fattat beslut om för att begränsa effekterna på fastighets- och förmögenhetsskatteuttaget av de på många håll höjda taxeringsvärdena samt till att resultatet av regeringens överväganden med anledning av Fastighetsbeskattningskommitténs förslag bör avvaktas. Härtill kommer att fastighetsbeskattningen skall utredas på nytt. Utskottet hänvisar också till att regeringen avser att tillsätta en utredning som skall göra en generell översyn av förmögenhetsbeskattningen och till att även reglerna om arvs- och gåvobeskattningen skall bli föremål för en översyn. Direktiv skall meddelas under innevarande vår.

I betänkandet finns 13 reservationer och ett särskilt yttrande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning.....	2
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	6
Ärendet och dess beredning.....	6
Utskottets överväganden	7
Fastighetsbeskattningens inriktning.....	7
Attraktiva områden	12
Äkta och oäkta bostadsföretag.....	14
Fastigheter i utlandet	16
Tomträtt	17
Energisparåtgärder.....	18
Vindkraftverk och s.k. skräddarsydda byggnader.....	19
Kapitalvinstbeskattning vid avyttring av fastighet.....	20
Arvs- och gåvoskatt	23
Förmögenhetsskatt.....	27
Sambeskattning av förmögenhet.....	29
Reservationer.....	31
1. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – m.....	31
2. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – kd.....	32
3. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – c	33
4. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – fp.....	34
5. Attraktiva områden (punkt 2) – c.....	35
6. Äkta och oäkta bostadsföretag (punkt 3) – m, kd, c, fp	36
7. Fastigheter i utlandet (punkt 4) – m, kd.....	37
8. Tomträtt (punkt 5) – m, kd	38
9. Energisparåtgärder (punkt 6) – kd, fp.....	38
10. Kapitalvinstbeskattning vid avyttring av fastighet (punkt 8) – c	39
11. Arvs- och gåvoskatt (punkt 9) – m	40
12. Förmögenhetsskatt (punkt 10) – m, kd, c, fp	41
13. Sambeskattning av förmögenhet (punkt 11) – m, kd, c, fp.....	42
Särskilt yttrande.....	44
Attraktiva områden (punkt 2) – m	44
Förteckning över behandlade förslag.....	45
Motioner från allmänna motionstiden.....	45

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Med hänvisning till de motiveringar som framförs under Utskottets överväganden föreslår utskottet att riksdagen fattar följande beslut.

1. Fastighetsbeskattningens inriktning

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk207, 2001/02:Sk220, 2001/02:Sk288 yrkande 5 delvis, 2001/02:Sk315 yrkandena 1 och 2, 2001/02:Sk349, 2001/02:Sk361, 2001/02:Sk368 yrkande 1, 2001/02:Sk370, 2001/02:Sk389 yrkandena 1 och 2, 2001/02:Sk446, 2001/02:Sk480 yrkandena 1, 2, 4 och 5, 2001/02:Sk487 yrkandena 2 och 3, 2001/02:Sk488 yrkande 2, 2001/02:Sk489 yrkande 18, 2001/02:Sk490 yrkandena 2–4 och 6–8, 2001/02:N223 yrkande 2, 2001/02:N224 yrkande 3, 2001/02:N313 yrkande 4, 2001/02:N319 yrkande 4, 2001/02:Bo290 yrkande 4, 2001/02:Bo318 yrkande 5, 2001/02:Bo320 yrkande 22 och 2001/02:Bo325 yrkande 17.

Reservation 1 (m)

Reservation 2 (kd)

Reservation 3 (c)

Reservation 4 (fp)

2. Attraktiva områden

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk277, 2001/02:Sk480 yrkande 3, 2001/02:Sk489 yrkande 17, 2001/02:Sk490 yrkande 5 och 2001/02: MJ220 yrkande 9.

Reservation 5 (c)

3. Äkta och oäkta bostadsföretag

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk236, 2001/02:Sk282, 2001/02:Bo245 yrkande 3, 2001/02:Bo247 yrkandena 2, 8 och 9 samt 2001/02:Bo321 yrkande 3.

Reservation 6 (m, kd, c, fp)

4. Fastigheter i utlandet

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk251, 2001/02:Sk295 och 2001/02:Sk333 yrkande 1.

Reservation 7 (m, kd)

5. Tomträtt

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk278 och 2001/02:Sk333 yrkande 2.

Reservation 8 (m, kd)

6. Energisparåtgärder

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk273, 2001/02:Sk357, 2001/02:Sk488 yrkande 6, 2001/02:Sk492 och 2001/02:N371 yrkande 13.

Reservation 9 (kd, fp)

7. Vindkraftverk och s.k. skräddarsydda byggnader

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk457, 2001/02:N318 yrkande 2 och 2001/02:Bo319 yrkande 3.

8. Kapitalvinstbeskattning vid avyttring av fastighet

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk302 och 2001/02:Sk472.

Reservation 10 (c)

9. Arvs- och gåvoskatt

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Fi285 yrkande 17, 2001/02:Sk264, 2001/02:Sk298, 2001/02:Sk328, 2001/02:Sk470, 2001/02:Sk481 och 2001/02:L214 yrkande 5.

Reservation 11 (m)

10. Förmögenhetsskatt

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk288 yrkande 5 delvis, 2001/02:Sk315 yrkande 3, 2001/02:Sk368 yrkande 2, 2001/02:Sk389 yrkande 3 delvis, 2001/02:Sk393, 2001/02:Sk458, 2001/02:Sk480 yrkande 6, 2001/02:Sk487 yrkande 5 och 2001/02:Sk491 yrkande 3.

Reservation 12 (m, kd, c, fp)

11. Sambeskattnings av förmögenhet

Riksdagen avslår motionerna 2001/02:Sk211, 2001/02:Sk245, 2001/02:Sk306, 2001/02:Sk311, 2001/02:Sk360, 2001/02:Sk389 yrkande 3 delvis, 2001/02:Sk480 yrkande 7, 2001/02:L322 yrkande 2 och 2001/02:A228 yrkande 3.

Reservation 13 (m, kd, c, fp)

Utskottet föreslår att ärendet avgörs efter endast en bordläggning.

Stockholm den 5 mars 2002

På skatteutskottets vägnar

Arne Kjörnsberg

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Arne Kjörnsberg (s), Carl Fredrik Graf (m), Lisbeth Staaf-Igelström (s), Per Rosengren (v), Kenneth Lantz (kd), Per Erik Granström (s), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Ulla Wester (s), Lena Sandlin-Hedman (s), Marie Engström (v), Sven Brus (kd), Catharina Hagen (m), Gudrun Lindvall (mp), Rolf Kenneryd (c), Lennart Kollmats (fp), Per-Olof Svensson (s) och Anna Kinberg (m).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksdagen behandlade i höstas ett stort antal motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2001 samtidigt med regeringens förslag om utgiftsramar och beräkning av statsinkomsterna för 2002. Bland dessa yrkanden fanns förslag om ändringar i fastighets- och förmögenhetsbeskattningen som lagts fram av Moderata samlingspartiet, Kristdemokraterna, Centerpartiet och Folkpartiet liberalerna i deras respektive budgetalternativ. Riksdagen tog ställning till yrkandena den 21 november 2001 (bet. 2000/01:FiU1, yttr. 2001/02:SkU1y).

I det följande behandlar skatteutskottet de allmänna motionsyrkanden som gäller fastighetsbeskattning, förmögenhetsbeskattning samt skatt på arv och gåva som återstår efter höstens budgetbehandling. Motionsyrkandena återges i förteckningen över behandlade förslag, bilaga.

Utskottets överväganden

Fastighetsbeskattningens inriktning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om att fastighetsskatten på sikt skall ersättas med andra beskattnings- eller avgiftsformer eller helt eller delvis avskaffas, om att underlaget för beskattningen skall reduceras på olika sätt, om ändringar i regelsystemet för fastighetstaxeringen, om att fastighetsskatten på hyreshus skall fasas ut och att bostäder som ägs av de boende skall schablonbeskattas. Riksdagen avslår även yrkanden om att införa särskilda fastighetstaxeringsnämnder.

Jfr reservationerna 1 (m), 2 (kd), 3 (c) och 4 (fp).

Bakgrund

Fastighetsbeskattningskommittén (dir. 1998:20) tillsattes våren 1998 med uppdrag att se över och utvärdera reglerna om fastighetsskatt. Kommitténs slutbetänkande, Likformig och neutral fastighetsbeskattning (SOU 2000:34), avlämnades i maj 2000. I betänkandet tar kommittén upp de grundläggande principer som bör gälla för beskattningen av privatbostäder och lägger bl.a. fram förslag om att fastighetsskatten för privatbostadsfastigheter skall ersättas med schablonintäkt som tas upp till beskattning i inkomstlaget kapital. En takregel skall dämpa fastighetsskatteuttaget vid större värdeförändringar. Som en konsekvens av kommitténs ställningstagande i frågan om hur skattemässig neutralitet bör skapas mellan olika boendeformer föreslås en modell för avveckling av såväl fastighetsskatten som räntebidragen för hyresbostadsfastigheter. Hyresbostadsfastigheter bör på sikt endast beskattas konventionellt. I kommitténs uppdrag ingick också att behandla frågan om fastighetsskattens roll i fråga om miljöinvesteringar och kommittén föreslår att vissa typer av miljöinvesteringar undantas från beskattningsunderlaget under de första tio åren efter det att investeringarna gjorts.

Den särskilda lagstiftningen som nyligen införts för att begränsa uttaget av fastighetsskatt för hushåll med låga eller normala inkomst- och förmögenhetsförhållanden bygger delvis på Fastighetsbeskattningskommitténs förslag om en generellt utformad begränsningsregel för fastighetsskatten. Den s.k. begränsningsregeln innebär att fastighetsskatten för ett småhus som utgör den skattskyldiges permanenta bostad begränsas så att den under vissa förutsättningar inte överstiger 5 % av inkomsten. Finns det fler i den skattskyldiges hushåll begränsas skatten så att den inte överstiger 5 % av hushållsmedlemmarnas sammanlagda inkomster. Detsamma gäller om fastigheten ägs gemen-

samt av hushållsmedlemmarna. Vid beräkning av hushållsinkomsten beaktas också hushållets sammanlagda förmögenhet på så sätt att hushållsinkomsten ökas med 15 % av den beskattningsbara förmögenheten. I förmögenheten räknas inte den aktuella fastighetens taxeringsvärde in annat än till den del taxeringsvärdet överstiger 3 miljoner kronor. Skattereduktionen skall aldrig leda till att fastighetsskatten efter skattereduktion blir lägre än den skatt som utgår på ett taxeringsvärde om 280 000 kr. Den övre gränsen är satt vid ett taxeringsvärde om 3 miljoner kronor, vilket innebär att skattereduktion inte medges för den del av taxeringsvärdet som överstiger detta belopp. Vidare är regeln konstruerad så att fastighetsskatten aldrig kan reduceras om hushållsinkomsten uppgår till 600 000 kr eller mer. Reglerna tillämpas retroaktivt från den 1 januari 2001 (bet. 2001/02:SkU3, rskr. 59).

Fastighetstaxeringsutredningen (dir. 1997:36) har genomfört en särskild översyn av förfarandet och de materiella reglerna för fastighetstaxeringen. Huvuduppgiften har varit att undersöka om de nuvarande reglerna på ett tillfredsställande sätt leder till att taxeringsvärdena för enskilda fastigheter återspeglar marknadsvärdet. Utredningen har i betänkandet Fastighetstaxering – precision, påverkansmöjligheter, individuella bedömningar (SOU 2000:10) redovisat en översyn av regelsystemet för fastighetstaxering. Utredningen lägger fram en rad förslag om förändringar av taxeringsreglerna, bl.a. ändringar i fastighetstaxeringslagen inför 2003 års taxering av småhus som riksdagen redan fattat beslut om (prop. 2000/01:121, 2000/01:SkU25, rskr. 271). Ändringarna avser värdenivån i områden med få försäljningar, småhusets standard, värdefaktorn för tomtmark, grupphusområden, justering för säregna förhållanden m.m.

Även riksdagens nyligen fattade beslut om att slopa omräkningsförfarandet vid fastighetstaxeringen bygger på fastighetstaxeringsutredningens förslag (2001/02:SkU11, rskr. 121). Beslutet innebär att omräkningsförfarandet vid fastighetstaxeringen successivt skall tas bort och ersättas av ett system med förenklade fastighetstaxeringar. Förenklade fastighetstaxeringar skall äga rum för småhusenheter, hyreshusenheter och lantbruksenheter under perioden mitt emellan de allmänna fastighetstaxeringarna. Detta innebär att antingen en förenklad eller en allmän fastighetstaxering kommer att äga rum vart tredje år för respektive typ av taxeringen. Förberedelsearbetet inför den förenklade fastighetstaxeringen skall vara mindre ingående än vid den allmänna fastighetstaxeringen och normalt skall fastighetsdeklaration inte behöva lämnas. Tidsplanen för den allmänna fastighetstaxeringen ändras. De allmänna fastighetstaxeringarna skall i fortsättningen ske vart sjätte år räknat fr.o.m. år 2003 för småhusenheter, fr.o.m. 2005 för lantbruksenheter och fr.o.m. år 2007 för hyreshus-, industri-, elproduktions- och specialenheter. De nya reglerna trädde i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid fastighetstaxeringen år 2003. Omräkningen av respektive kategori av fastigheter skall dock göras fram till dess att fastigheterna blir föremål för en allmän eller en förenklad fastighetstaxering. Detta innebär att småhus, hyreshus och lantbruk

kommer att vara föremål för omräkning år 2002. För år 2003 görs en omräkning för hyreshus och lantbruk och för år 2004 en omräkning för lantbruk.

Regeringskansliet avser att under innevarande år lägga fram ett förslag om en särskild dämpningsregel för att undvika att den treåriga om-taxeringsperioden leder till kraftiga språngvisa taxeringsvärdehöjningar. Med en sådan regel kommer höjningarna endast stegvis att slå igenom på uttaget av fastighetsskatt.

Riksdagen har också under hösten 2001 beslutat att sänka fastighetsskatten för småhus från 1,2 % till 1,0 % och för hyreshus (bostadsdelen) från 0,7 % till 0,5 %. I och med att reglerna skall tillämpas retroaktivt fr.o.m. den 1 januari 2001 har skattesatserna de facto sänkts från 1,5 % för småhus och från 1,2 % för hyreshus. Bakgrunden är att den justering av fastigheternas taxeringsvärden som genomfördes vid årsskiftet 2000/01 – trots tidigare vidtagna åtgärder – annars skulle leda till betydande skattehöjningar i särskilt storstadsområdena och i attraktiva kustområden (prop. 2001/02:1, bet. 2001/02:FiU1, rskr. 34). I ärendet har regeringen aviserat att fastighetsbeskattningen bör utredas på nytt. Ett sådant utredningsuppdrag bör enligt regeringen dock ges en annan inriktning än de många utredningar som tidigare behandlat frågan. Den nya utredningen bör ges möjlighet att pröva lösningar som kan innebära avsteg från nu gällande principer för fastighetsbeskattningen under förutsättning att de fördelningsmässiga konsekvenserna är acceptabla. Utredningsdirektiv kommer att meddelas under våren 2002.

Motioner

I ett flertal motioner framställs yrkanden om en successiv avveckling av fastighetsskatten genom sänkningar av skattesatsen, frysta taxeringsvärden, en avveckling av markvärdet som grund för beskattningen, etc. I *motionerna Sk288* (yrkande 5 delvis), *N224* (yrkande 3) och *Bo318* (yrkande 5) av *Bo Lundgren m.fl. (m)* begärs beslut om en successiv avveckling av fastighetsskatten genom fortsatta sänkningar av skattesatsen. Vidare anføres att endast halva markvärdet bör ligga till grund för fastighetsskatteuttaget på bostäder. Tillkännagivanden om att fastighetsskatten bör avvecklas framställs också i *motionerna Sk207* av *Rolf Gunnarsson (m)*, *Sk315* av *Sten Tolgfors (m)*, *Sk361* av *Stefan Hagfeldt (m)*, *Sk368* (yrkande 1) av *Henrik Westman (m)*, *Sk389* (yrkandena 1 och 2) av *Inga Berggren och Ingvar Eriksson (m)*, *Sk446* av *Roy Hansson (m)* och *N223* av *Gunnar Axén m.fl. (m)*. I *motion N319* av *Margareta Cederfelt m.fl. (m)* anføres att fastighetsskatten är mångdubbelt högre i storstadsregionerna än i övriga landet, och motionärerna yrkar att riksdagen begär ett förslag hos regeringen som innebär att skattepolitikens negativa inverkan på bostadsbyggandet i tillväxtregionerna undanröjs (yrkande 4). I *motionerna Sk220* av *Margareta Cederfelt (m)* och *N313* (yrkande 4) av *Marietta de Pourbaix-Lundin m.fl. (m)* anføres att de höjda taxeringsvärdena inneburit kraftigt ökat uttag av fastighetsskatt för många boende i storstadsregionerna, t.ex. Stockholm. Skatten bör slopas för att bl.a.

stimulera tillväxten i dessa regioner och öka rörligheten på bostadsmarknaden.

Gudrun Schyman m.fl. (v) begär i *motion Bo290* (yrkande 4) ett tillkännagivande om att fastighetsskatten på hyreshys skall fasas ut helt och hållet och att fastighetsskatten på egna hem och bostadsrätter skall ersättas med en schablonintäktsbeskattning. I *motion Sk370 av Lena Olsson och Siv Holma (v)* begärs att frågan om att införa en lokal fastighetsskatt eller avgift skall utredas.

I *motion Sk488 av Kenneth Lantz m.fl. (kd)* hemställs att riksdagen begär en utredning med direktiv att avskaffa den statliga fastighetsskatten och utreda möjligheterna att införa en kommunal fastighetsavgift på en betydligt lägre nivå än det nuvarande fastighetsskatteuttaget och utan kopplingar till taxeringsvärdet (yrkande 2). Även i *motion Bo320 av Ulla-Britt Högström m.fl. (kd)* begärs ett tillkännagivande om att fastighetsskatten successivt bör växlas till en kommunal fastighetsavgift som skall tas ut i relation till kommunal service kopplad till fastigheten och inte på basis av marknadsvärdet (yrkande 22).

I *motion Sk489* (yrkande 18) av *Agne Hansson m.fl. (c)* begärs att fastighetsskatten på privatbostadsfastigheter skall omvandlas till en schablonintäkt som beskattas i inkomstslaget kapital. I *motion Bo325* (yrkande 17) av *Agne Hansson m.fl. (c)* begärs ett tillkännagivande om sänkta skatter på boende så att boendekostnaderna kan minska och att det skapas neutralitet mellan olika boendeformer. I *motion Sk490 av Rolf Kenneryd m.fl. (c)* föreslås flera ändringar i fastighetstaxeringsförfarandet (yrkandena 2, 4 och 6–8). För att uppnå ett minsta antal referensförvärv inom varje värdeområde och för att undvika orimliga s.k. trappstegseffekter förordar motionärerna att antalet värdeområden minskas från nuvarande 7 300 till ca 2 000 geografiskt sammanhängande värdeområden. I syfte att motverka att genomsnittliga marknadsvärden som läggs till grund för taxeringsvärdena inte skall bli för höga föreslås att marknadsvärdet skall beräknas med hjälp av ett medianvärde där köpeskillingar i den undre och övre kvartilen räknas bort. Taxeringsvärdet för de enskilda referensförvärven bör bestämmas utifrån de aktuella köpeskillingarna, anser motionärerna, och föreslår att taxeringsvärdet sätts till 75 % av köpeskillingen. Därutöver föreslår motionärerna att allmänna fastighetstaxeringar skall ske vart sjätte år och att en enklare kontrollvärdering skall ske däremellan. För att undvika att tillfälliga och kraftiga prispförändringar på bostadsmarknaden skall slå igenom på taxeringsvärdena bör basen för de förenklade taxeringar som görs vart tredje år vara ett medianvärde av de förvärv som skett under den föregående treårsperioden. I motionen yrkas också att lokala taxeringsnämnder bör införas för att garantera lokal kännedom när skattemyndigheten skall pröva inkomna besvär i samband med den allmänna fastighetstaxeringen (yrkande 3). Även i *motion Sk349 av Åsa Torstensson (c)* begärs att särskilda fastighetsnämndemän skall tillsättas med uppgift att pröva besvär över skattemyndigheternas förslag till fastighetstaxering. I *motion Sk480 av Vivian Gerdin (c)* begärs ett tillkännagivande om att fastighetsskatten på hyreshys skall fasas ut helt och hållet och att fastighetsskatten på egna hem och bostadsrätter skall ersättas med en schablonintäktsbeskattning.

givande om fastighetsskattens negativa konsekvenser för äldre personer som under lång tid betalat av sina bostadslån (yrkande 1). Motionären begär också en översyn av fastighetsskattens konstruktion och kopplingen mellan taxeringsvärdet och marknadsvärdet (yrkande 2). För att successivt minska fastighetsskatteuttaget bör skatten göras kvittningsbar mot inkomstskatten (yrkande 4). Utländska medborgare som saknar förvärvsinkomst i Sverige bör dock även fortsättningsvis betala fastighetsskatt för här i landet belägen fastighet (yrkande 5).

I motion Sk487 av Karin Pilsäter m.fl. (fp) hemställs om en reformering av fastighetstaxeringen och fastighetsbeskattningen (yrkandena 2 och 3). Motionärerna förordar att ett rullande genomsnitt på 5–7 år används vid taxeringen för att undvika snabba prisfluktuationer på bostadsmarknaden, dvs. så länge fastighetstaxeringen finns kvar. Nuvarande regler för fastighetstaxeringen som leder till att mycket stora värdeområden används bör förändras. Bostadsrätter bör stegvis överföras till beskattning efter marknadsvärde. För att skapa likformighet mellan boendeformer föreslår motionärerna att fastighetsskatten i sin nuvarande form skall avskaffas och ersättas av en schablonintäkt på en nivå som motsvarar annan kapitalbeskattning. Vidare anføres att specialregler behövs för särskilt attraktiva områden. Skattesatserna bör sänkas successivt i den takt som samhällsekonomi och andra överväganden kan tillåta.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vidhåller sin tidigare uppfattning att taxeringsvärdena bör utgöra grund för fastighetsbeskattningen och att det är angeläget att dessa successivt anpassas till de ändringar som sker i prisbildningen på fastighetsmarknaden. Av den ovan lämnade redogörelsen framgår att ett flertal åtgärder vidtagits för att begränsa effekterna på fastighets- och förmögenhetsskatteuttaget av de kraftigt höjda taxeringsvärdena i storstadsområdena och i andra attraktiva områden. Skattesatserna har sänkts i olika omgångar och nyligen till 1,0 % på småhus och till 0,5 % för hyreshus (bostadsdelen) med retroaktiv verkan fr.o.m. den 1 januari 2001, samtidigt som fribeloppen i förmögenhetsbeskattningen har höjts. Det skall även nämnas att inkomstskatten har sänkts för låg- och medelinkomsttagare. Vidare har en särskild lagstiftning införts (den s.k. begränsningsregeln för fastighetsskatten) som innebär att fastighetsskatten för ett småhus som utgör den skattskyldiges permanenta bostad begränsas så att den under vissa förutsättningar inte överstiger 5 % av hushållsinkomsten. Även denna lagstiftning har getts retroaktiv verkan fr.o.m. den 1 januari 2001. Riksdagen har också beslutat om ändringar i regelsystemet för fastighetstaxering. Ett system med förenklade fastighetstaxeringar mitt emellan de allmänna fastighetstaxeringarna kommer att ersätta det nuvarande omräkningsförfarandet. Genom denna förändring kan taxeringsvärdena fastställas med större precision än tidigare. Eftersom även en treårig omtaxeringsperiod kan ge upphov till kraftiga språngvisa taxeringsvärdehöjningar finns det skäl att komplettera metoden med regler som innebär att höjda taxeringsvärden

endast stegvis tillåts slå igenom på uttaget av fastighetsskatt. Regeringen kommer att under innevarande år lägga fram ett sådant förslag. Det skall också tilläggas att riksdagen har beslutat om vissa ändringar i bestämmelserna om fastighetstaxering inför 2003 års taxering av småhus. När det gäller värdenivån i områden med få försäljningar har en bestämmelse införts som innebär att ledning skall få hämtas från försäljningar av fastigheter inom andra värdeområden där förutsättningarna för prisbildningen kan antas vara likartade. En jämförelse mellan samtliga värdeområden inom ett län samt över länsgränserna bör regelmässigt ske för att undvika omotiverade värdenivåskillnader.

Utskottet är mot denna bakgrund inte berett att tillstyrka tillkännagivanden eller beslut om att fastighetsskatten på längre sikt skall ersättas med andra beskattnings- eller avgiftsformer eller helt eller delvis avskaffas. Utskottet vill heller inte tillstyrka yrkandena om att vissa kategorier av fastigheter skall få en ändrad behandling eller yrkandena som avser ändringar i regelsystemet för fastighetstaxering. Det skall också tilläggas att regeringen ännu inte tagit ställning till alla de förslag som Fastighetsbeskattningskommittén lagt fram, och det finns därför skäl att avvakta resultatet av den pågående beredningen av dessa förslag. Härtill kommer att regeringen aviserat att fastighetsbeskattningen skall utredas på nytt och nu på ett mer förutsättningslöst sätt än tidigare. Utskottet avstyrker med det anförda de aktuella motionsyrkandena.

Förslag om att inrätta lokala nämnder för fastighetstaxeringen i syfte att tillföra lokalkännedom i beslutsprocessen har lagts fram i några motioner. Frågan om att inrätta särskilda fastighetstaxeringsnämnder har behandlats av Fastighetstaxeringsutredningen som anför administrativa skäl och kostnads-skäl mot ett sådant förslag. Utredningen har dock samtidigt betonat vikten av att de politiskt valda ledamöterna i skattenämnderna när fastighetstaxerings-ärenden avgörs så långt det är möjligt har lokalkännedom. Utskottet delar denna bedömning och utgår från att regeringen följer frågan. Därmed avstyrks även motionsyrkandena med denna inriktning.

Attraktiva områden

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om sänkt fastighetsskatt och särskilda taxeringsregler för permanentboende i s.k. attraktiva områden samt yrkandet om ändrade regler för tomtmark där byggförbud råder.

Jfr reservation 5 (c).

Bakgrund

Bestämmelser om skattereduktion för fastighetsskatt, den s.k. begränsningsregeln, har nyligen införts och innebär att fastighetsskatten för ett småhus som utgör den skattskyldiges permanenta bostad begränsas så att den under vissa

förutsättningar inte överstiger 5 % av inkomsten. Reglerna tillämpas retroaktivt från den 1 januari 2001 (bet. 2001/02:SkU3, rskr. 59).

Värdefaktorn speciell belägenhet har numera beteckningen närhet till strand, och klassindelningen har lagreglerats genom riksdagens beslut under våren 2001 (bet. 2000/01:SkU25, rskr. 271).

Motioner

I *motionerna Sk489* (yrkande 17) av *Agne Hansson m.fl. (c)* och *Sk490* (yrkande 5) av *Rolf Kenneryd m.fl. (c)* begärs beslut om att taxeringen av fastigheter för fastboende och fritidsboende skall delas upp vid nästa allmänna fastighetstaxering så att högt upptrissade förvärv av fritidsfastigheter inte slår igenom på de fastboende. Också i *motion Sk277* av *Åsa Torstensson (c)* begärs ett tillkännagivande om att permanentboende bör skiljas från fritidsboende vid fastighetstaxeringen i attraktiva kustområden (yrkande 1) och att belägenhetsfaktorn bör tas bort för permanentboende (yrkande 2). Ett motsvarande yrkande om skild taxering i områden med en stor andel fritidsbostäder framställs i *motion MJ220* av *Åke Sandström m.fl. (c)* (yrkande 9).

I *motion Sk480* av *Viviann Gerdin (c)* anförts att taxeringsvärdena på tomtmark belagd med byggförbud och belägen i s.k. attraktiva områden är orimligt höga och att reglerna bör ändras så att markägaren befrias från de höga taxeringsvärdena (yrkande 3).

Utskottets ställningstagande

Förslagen i motionerna om att vid fastighetstaxeringen skilja mellan fastigheter för fastboende och fritidsboende är enligt utskottets mening inte förenliga med principen om att taxeringsvärdet skall återspegla den enskilda fastighetens marknadsvärde. Redan av det skälet kan en sådan åtgärd inte förordas. För att begränsa uttaget av fastighetsskatt har i stället andra åtgärder vidtagits. Skattesatsen för småhus har sänkts och en särskild skattereduktionsregel har nyligen införts. Skattereduktionsregeln syftar till att begränsa uttaget av fastighetsskatt för hushåll med låga eller normala inkomst- och förmögenhetsförhållanden som är bosatta i småhus med höga taxeringsvärden. Framför allt gäller det ägare till fastigheter som innehafts under en lång tid och som ligger i attraktiva områden där marknadsvärdena stigit kraftigt men också personer som nyligen bosatt sig permanent i attraktiva fritidsområden där taxeringsvärdena är höga och de lokala inkomstmöjligheterna ofta är begränsade. Mot denna bakgrund avstyrker utskottet motionsyrkandena om delad taxering.

För att komma till rätta med tröskeeffekter vid tomtmarkens klassindelning i strand och strandnära beslöt riksdagen under våren 2001 om en ny indelning som skall omfatta minst tre och högst sju klasser varav en klass utgör strand, en eller flera klasser strandnära och en inte strand eller strandnära. Något skäl för riksdagen att ändra dessa regler föreligger enligt utskottets mening inte. Motionsyrkandet om att slopa belägenhetsfaktorn för per-

manentboende avstyrks därför. Även yrkandet som rör taxeringsvärden på tomtmark med byggförbud avstyrks.

Äkta och oäkta bostadsföretag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om ändrade regler för oäkta bostadsföretag och om en möjlighet till uppskov med beskattningen av kapitalvinst vid avyttring av andel i ett oäkta bostadsföretag eller lägenhet i ett andelshus. Riksdagen avslår även motionsyrkanden om att slopa den s.k. dubbelbeskattningen av äkta bostadsföretag. Jfr reservation 6 (m, kd, c, fp).

Gällande bestämmelser

För att bostadsföretag skall anses som äkta krävs att verksamheten till klart övervägande del består i att åt sina medlemmar eller delägare tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget (2 kap. 17 § IL). RSV rekommenderar att företagets fastighet skall inrymma minst tre lägenheter och att minst 60 % av taxeringsvärdet skall belöpa på de till medlemmar eller delägare med bostads- eller hyresrätt upplåtna bostadslägenheterna (RSV S 1999:43).

Bestämmelser om uppskotsavdrag gäller endast för privatbostadsfastighet eller privatbostadsrätt. Den som säljer en andel i ett oäkta bostadsföretag medges inte uppskotsavdrag eftersom bostaden inte ses som en privatbostad utan som en nyttjanderätt som tillkommer innehavaren i egenskap av medlem. Under innehavstiden beskattas medlemmen i ett oäkta bostadsföretag i inkomstslaget kapital för skillnaden mellan hyresvärdet för disponerad lägenhet och erlagd avgift.

Ett äkta bostadsföretag beskattas inte för sina verkliga intäkter i form av hyror och avgifter från bostadsrättsinnehavarna. I stället sker en schablonbeskattning av föreningen genom att föreningen som inkomst tar upp ett belopp som motsvarar 3 % av fastighetens taxeringsvärde. Avdrag medges för ränteutgifter och tomträttsavgäld. Ett oäkta bostadsrättsföretag beskattas däremot enligt s.k. konventionell metod, vilket innebär att beskattningen grundas på föreningens faktiska intäkter i form av avgifter, hyror etc. samt de faktiska utgifterna. Avdrag görs för driftkostnader, värdeminskning m.m. enligt vanliga regler. Därtill kommer fastighetsskatt. Fastighetsskatten är dock inte avdragsgill för äkta bostadsföretag.

Fastighetsbeskattningskommittén har föreslagit att frågan om gränsdragningen mellan vad som kan anses som ett äkta respektive ett oäkta bostadsföretag skall utredas vidare vid den fortsatta beredningen av frågan om beskattning av bostadsrätter (SOU 2000:34, s. 396).

Motioner

I tre motioner begärs tillkännagivanden om ändring av skattereglerna för s.k. oäkta bostadsföretag.

I *motion Bo247 av Knut Billing m.fl. (m)* anförts att nuvarande regler om gränsdragningen mellan äkta och oäkta bostadsföretag måste ändras så att en bostadsrättsförening inte riskerar att kastas mellan olika system för beskattningen enbart på grund av att taxeringsvärdena ändras från år till år (yrkande 8). Vidare begärs att regeringen återkommer med förslag som gör det möjligt för boende i ett oäkta bostadsföretag att få uppskov med skatten på den kapitalvinst som uppkommer vid försäljningen av bostaden (yrkande 9). I *motion Bo245 av Anna Lilliehöök (m)* framställs yrkande om att ändra reglerna för oäkta bostadsföretag, så att det i stället är ytan som används som grund för gränsdragningen. Möjligheten att beskatta lokaldelen som hyreshus och bostadsdelen som bostadsrätt bör övervägas, anser motionären (yrkande 3). I *motion Sk282 av Rigmor Stenmark (c)* begärs en översyn av skattereglerna för s.k. oäkta bostadsföretag (yrkande 1) samt bostadsrättsmäklares informationsansvar vid försäljning av en bostadsrätt i en oäkta bostadsrättsförening (yrkande 2).

I tre motioner begärs ändrade regler för andelsrätter och s.k. äkta bostadsföreningar.

I *motion Bo321 av Anna Kinberg (m)* begärs ett tillkännagivande om att jämställa skattereglerna för andelsrätter med de regler som gäller för bostadsrätter, så att boende i lägenheter med andelsrätt får samma möjlighet som boende i bostadsrätt att få uppskov med beskattningen av vinsten vid en försäljning (yrkande 3). I *motion Bo247 av Knut Billing m.fl. (m)* yrkas att systemet med schablonintäkt på flerbostadshus skall avskaffas (yrkande 2).

I *motion Sk236 av Ulla-Britt Hagström (kd)* anförts att en bostadsrättsförening utöver att betala fastighetsskatt på föreningens fastighet också måste ta upp 3 % av fastighetens taxeringsvärde som inkomst efter gjorda avdrag för räntor. Denna dubbelbeskattning bör enligt motionären tas bort.

Utskottets ställningstagande

Fastighetsbeskattningskommittén anser att det finns anledning att uppmärksamma att dagens regler när det gäller beskattning av äkta respektive oäkta bostadsföretag och dess medlemmar kan ge upphov till bl.a. gränsdragningsproblem och besvärande tröskeeffekter. Kommittén har därför föreslagit att dessa frågor utreds vidare i den fortsatta beredningen av frågan om beskattningen av bostadsrätter (SOU 2000:34). De förändringar som föreslås när det gäller värdering och taxering av äkta privatbostadsföretag kräver en anpassning av de regler som gäller för t.ex. oäkta bostadsföretag och dess medlemmar. Beträffande andra mindre vanliga boendeformer som t.ex. boende i andelshus anser kommittén att som allmän utgångspunkt bör gälla att skattemässig neutralitet skall eftersträvas mellan alla typer av boendeformer så långt det är möjligt. När det gäller fastigheter som ägs av äkta bostadsföretag

har kommittén föreslagit att fastighetsskatten för föreningsfastigheterna slopas och ersätts av en schablonintäkt som tas upp till beskattning i inkomstslaget kapital. Schablonintäkten bör fastställas på samma sätt som för egna hem och omfattas av en takregel i syfte att öka förutsebarheten av det framtida skatteuttaget.

Enligt utskottets mening bör resultatet av regeringens överväganden avvaktas innan ställning tas till de aktuella frågorna. Utskottet avstyrker motionerna.

Fastigheter i utlandet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om att avskaffa fastighetsskatten på fastigheter belägna i utlandet.

Jfr reservation 7 (m, kd).

Gällande bestämmelser

Fastigheter, bostadsrätter och liknande objekt som är privatbostad i utlandet är skattepliktiga till statlig fastighetsskatt. Bostäder på vad som utlandet motsvarar jordbruksfastigheter är däremot inte skattepliktiga.

Fastighetsskatten för privatbostad i utlandet beräknas på 75 % av marknadsvärdet exklusive eventuellt markvärde. RSV anger att man som schablonregel kan använda en indexuppräknad anskaffningskostnad exklusive eventuell kostnad för mark. I anskaffningskostnaden räknas även in kostnader för mer omfattande ny-, till- eller ombyggnad. Går det inte att bestämma hur stor del av anskaffningskostnaden som avser enbart byggnaden får 50 % av hela den indexuppräknade anskaffningskostnaden tas upp.

Nedsättning av fastighetsskatten medges inte för fastigheter i utlandet, varför fastighetsskatt på privatbostad i utlandet alltid tas ut efter hel skattesats.

För en privatbostad som inte är uthyrd betalas endast fastighetsskatt. Hyrs bostaden ut skall därutöver inkomsten efter vissa schablonavdrag beskattas som inkomst av kapital.

Motioner

I tre motioner begärs tillkännagivande om att den som äger en fastighet i utlandet inte skall behöva betala fastighetsskatt i Sverige. Det är enligt motionärerna fel att Sverige tar ut fastighetsskatt på fastigheter som redan är ålagda beskattning i det land där fastigheten är belägen. Motionärerna pekar också på att reglerna är krångliga att tillämpa och att de inte ger något nettotillskott till statskassan eftersom de administrativa kostnaderna är högre än skatteintäkterna. Yrkanden med en sådan inriktning framställs i motionerna *Sk251 av*

Henrik Westman (m), Sk295 av Kenneth Lantz (kd) och Sk333 (yrkande 1) av Ragnwi Marcelind (kd).

Utskottets ställningstagande

Utskottet behandlade motionsyrkanden med samma innehåll som de nu aktuella senast förra året (bet. 2000/01:SkU18) och uttalade då att principen om en likformig kapitalinkomstbeskattning innebär att privatbostäder i utlandet som ägs av personer bosatta i Sverige bör omfattas av samma regler som svenska privatbostäder. Utskottet vidhåller denna inställning.

Fastigheter beskattas i allmänhet i det land där fastigheten är belägen. Eftersom lagen om statlig fastighetsskatt som regel inte omfattas av dubbelbeskattningsavtalen kan fastigheten bli dubbelbeskattad. För att undvika att så sker finns interna svenska bestämmelser om avräkning av utländsk skatt som medger att den utländska skatten på fastigheten räknas av från den svenska skatten på fastigheten. Vidare skall nämnas att om ett dubbelbeskattningsavtal innehåller bestämmelse om att inkomst av en privatbostad i utlandet är undantagen från beskattning i Sverige skall heller inte statlig fastighetsskatt tas ut i Sverige på en sådan privatbostad.

Utskottet finner mot bakgrund av det anförda inte någon anledning till ändringar i gällande regler om beskattning här i landet av en i utlandet belägen privatbostad. Motionerna avstyrks.

Tomträtt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår förslaget om att tomträttsinnehavare inte skall betala fastighetsskatt för en fastighet som innehas med tomträtt. Jfr reservation 8 (m, kd).

Gällande bestämmelser

Vid fastighetsbeskattningen likställs tomträttsinnehav med vanligt ägande. En konsekvens är att det är tomträttsinnehavaren och inte ägaren som betalar fastighetsskatt för en fastighet som innehas med tomträtt. Härvid medges tomträttsinnehavaren avdrag för sin tomträttsavgäld under inkomst av kapital.

Motioner

I motion Sk278 av Carl-Erik Skårman (m) anförts att de bristfälliga motiven för fastighetsskatten framstår i särskilt skarp dager vad gäller fastighetsskatten på tomträtter. En tomträttsinnehavare äger de hus på fastigheten som han köpt eller byggt. Han har däremot endast nyttjanderätt till marken, och det framstår därför som stötande att låta tomträttsinnehavaren och inte ägaren betala fastighetsskatt för marken. Motionären begär en ändring av reglerna så

att fastighetsskatten betalas av fastighetsägaren och inte av den som innehar en fastighet med tomträtt.

I *motion Sk333 av Ragnwi Marcelind (kd)* begärs en översyn av reglerna om beskattning av bostadshus på tomträtt (yrkande 2). Motionären anser det orimligt att fastighetsskatten fastställs utan hänsyn till om fastigheten är uppförd på mark som innehas med tomträtt.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare vid upprepade tillfällen funnit att vad som anförts i motionerna inte ger anledning att förorda någon ändring när det gäller tomt- rättsinnehavares skyldighet att betala fastighetsskatt för tomträttsmarken och att en omläggning av skattskyldigheten sannolikt skulle föranleda krav från markägaren på en kompensation inom ramen för tomträttsavgälden. Utskottet finner ingen anledning att ändra ståndpunkt i denna fråga och avstyrker motionerna.

Energisparåtgärder

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om att energibesparande åtgärder inte skall påverka taxeringsvärdet.
Jfr reservation 9 (kd, fp).

Bakgrund

Vissa miljövänliga fastighetsinstallationer leder till högre taxeringsvärde och därmed högre fastighetsskatt. Fastighetsbeskattningskommittén har föreslagit att en ökning av en fastighets taxeringsvärde som beror på vissa specifika miljöinvesteringar (jordvärmepump, isolerglas och treglasfönster) inte skall få påverka underlaget för fastighetsskatten under de tio första åren efter det att investeringarna gjordes. Beträffande andra typer av miljöinvesteringar kan det, med hänvisning till svårigheterna att avgränsa vad som kan anses utgöra en miljöinvestering, vara lämpligt att använda riktade bidrag som stimulans- åtgärd (SOU 2000:34 s. 269).

Motioner

I *motion Sk273 av Ola Karlsson och Per-Samuel Nisser (m)* anförts att den som investerar i åtgärder som sparar energi straffbeskattas vid fastighetsbeskattningen. Enligt motionärerna bör sådana åtgärder inte inräknas i underlaget för fastighetsskatt. I *motion Sk357 av Elizabeth Nyström och Maud Ekendahl (m)* framställs ett liknande yrkande.

I *motion Sk488 (yrkande 6) av Kenneth Lantz m.fl. (kd)* anförts att investeringar i miljöförbättrande åtgärder leder till ett höjt marknadsvärde och därmed höjd fastighetsskatt. Avskaffas kopplingen mellan marknadsvärdet och

taxeringsvärdet kan miljöinvesteringar stimuleras i stället för att bestraffas genom högre skatt. I N371 (yrkande 13) av Inger Strömbom m.fl. (kd) anförts att reglerna för den statliga fastighetsskatten måste ses över så att investeringar i energibesparande åtgärder inte leder till ökade boendekostnader.

I motion Sk492 av Yvonne Ångström och Karin Pilsäter (fp) begärs tillkännagivanden om nödvändigheten att minska energiåtgången i våra bostäder (yrkande 1) och om behovet att utreda möjligheten att låta fastighetsägare som vidtar energibesparande åtgärder slippa höjda taxeringsvärden (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Att just miljöinvesteringar, som inneburit ett högre marknadsvärde för den aktuella fastigheten, inte skulle beaktas vid fastställandet av fastighetens taxeringsvärde skulle i och för sig strida mot den i det föregående redovisade principen att taxeringsvärdet skall återspegla marknadsvärdet. Andra åtgärder måste därför vidtas om motionärernas önskemål skall tillgodoses. Motionsyrkanden om särskilda regler för miljöinvesteringar i syfte att undvika den extra beskattning som annars uppkommer när investeringen leder till ett höjt taxeringsvärde behandlades av riksdagen förra året och avslogs med hänvisning till att frågan är föremål för överväganden inom Regeringskansliet. Dessa överväganden pågår fortfarande och utskottet vidhåller att resultatet av regeringens beredning bör avvaktas och avstyrker därmed motionerna.

Vindkraftverk och s.k. skräddarsydda byggnader

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om ändrade skatteregler för bl.a. vindkraftverk.

Gällande bestämmelser

Vindkraftverk taxeras som elproduktionsenhet. Vid 2000 års allmänna fastighetstaxering rekommenderade RSV att vindkraftverk värderas till 6 400 kr per installerade kW. (Motsvarande siffra för kondenskraftverk är 3 200 kr.) Fastighetsskatten för elproduktionsenheter uppgår till 0,5 %.

Motioner

I motion Sk457 av Per Rosengren m.fl. (v) begärs en utredning av frågan om taxering av industribyggnader och s.k. skräddarsydda byggnader samt det skatterättsliga värdeminskningbegreppet när det gäller avskrivning av byggnadsinventarier.

I motion N318 av Birgitta Sellén och Sven Bergström (c) begärs en översyn av reglerna som rör beskattning av vindkraftverk (yrkande 2). Motionä-

terna ifrågasätter nuvarande ordning som innebär att vindkraftverken belastas med fastighetsskatt.

I *motion Bo319* (yrkande 3) av *Birgitta Carlsson (c)* anförs att vindkraftverk skattemässigt bör betraktas som en inventarie och därmed inte belastas med fastighetsskatt.

Utskottets ställningstagande

Vid fastighetstaxeringen räknas vissa maskiner (t.ex. hissar) som en del av byggnaden. Andra maskiner (t.ex. svarvar) anses i stället utgöra industritillbehör. Eftersom industritillbehör inte anses utgöra en del av byggnaden påverkar de inte heller taxeringsvärdet.

Om en byggnad skräddarsyts för en viss maskinell utrustning blir maskinen många gånger att betrakta som ett byggnadstillbehör och påverkar därmed taxeringsvärdet. RSV har i sina rekommendationer för 2000 års allmänna fastighetstaxering (RSV S 1999:24) redovisat sin syn på gränsdragningen och konstaterar härvid att maskiner med en skräddarsydd byggnad utgör byggnadstillbehör. Till sådana byggnader räknas sinterverk, koksverk, masugnar, såghus, torkar, vatten- och värmekraftverk etc.

Fastighetstaxeringsutredningen har behandlat frågan om taxering av skräddarsydda byggnader (SOU 2000:10 s. 385). Utredningen konstaterar att maskinell utrustning i varierande grad ingår i en industrienhets taxeringsvärde och att detta skapar orättvisor vid taxeringen. Utredningen anför att ett särskilt delvärde för byggnadstillbehör skulle ge upphov till värderingstekniska problem och dessutom vara kostsamt att införa. Sammanfattningsvis anförts att det, beträffande industrienheter, över huvud taget är svårt att utforma regler som innebär att taxeringsvärdena blir så likformiga och rättvisa att de utgör ett lämpligt skatteunderlag.

Frågan bereds i Regeringskansliet och utskottet anser att resultatet av regeringens överväganden skall avvaktas. Utskottet avstyrker därmed motionsyrkandena.

Kapitalvinstbeskattning vid avyttring av fastighet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår förslagen om ändringar i beskattningen av kapitalvinster vid fysiska personers avyttring av fastigheter som innehafts under en lång tid. Riksdagen avslår även yrkandet om att slopa återläggningen av skogsavdrag och substansminskningsavdrag vid avyttring av näringsfastighet.

Jfr reservation 10 (c).

Bakgrund

Gällande bestämmelser

När reavinstbeskattningsreglerna för fastigheter ändrades vid 1990 års skatte-reform infördes en möjlighet att fortsätta att tillämpa äldre regler fram t.o.m. utgången av år 1999. Avsikten var att övergången till en nominell beräk-ningsmetod inte skulle få tröskeeffekter för skattskyldiga som genom index-uppräknning m.m. kunde påräkna en låg reavinstskatt vid tillämpning av de äldre reglerna. Övergångsreglerna innehöll inte någon möjlighet till fortsatt indexuppräknning och har numera upphört att gälla.

Reglerna om beskattning av kapitalvinst vid avyttring av fastigheter inne-håller en bestämmelse som tar sikte på fastighetsförvärv före år 1952 (det s.k. stickåret). För sådana fastigheter beräknas vinsten som om fastigheten hade köpts före den 1 januari 1952. Anskaffningsvärdet bestäms till 150 % av taxeringsvärdet för 1952 om den skattskyldige inte kan visa att den verkliga anskaffningskostnaden är högre. Syftet med regeln är att förenkla vinstberäk-ningen eftersom det efter hand blir allt svårare att känna till och hålla reda på relevanta uppgifter. Detta gäller särskilt om fastigheten är ärvd eller om man fått den i gåva. Fram till 1999 års utgång kunde den skattskyldige alternativt använda en regel som gjorde det möjligt att bestämma ingångsvärdet till 133 % av 1970 års taxeringsvärde.

Den som innehar en näringsfastighet har möjlighet att göra olika avdrag under innehavet. Anskaffningskostnaden och kostnader för ny-, till- eller ombyggnad dras av genom värdeminskingsavdrag. För reparations- och underhållskostnader medges direktavdrag. Dessutom erhålls skogsavdrag och avdrag för substansminskning för vissa fastigheter.

När en fysisk person eller ett dödsbo säljer en näringsfastighet innebär skattereglerna att försäljningen redovisas i det lägre beskattade inkomstslaget kapital och att kapitalvinsten beräknas enligt de regler som gäller där. Utgångspunkten är att vinstberäkningen skall göras på sedvanligt sätt med ett omkostnadsavdrag som motsvarar anskaffningskostnaden, ombyggnadskost-nader etc. Har fastigheten redan dragits av i näringsverksamheten löses detta genom att de gjorda avdragen återförs till beskattning i näringsverksamheten. På så sätt undviks att avdragsrätten under näringsverksamhet leder till en avvikelse från den vinstberäkningsmodell som gäller i det lägre beskattade inkomstslaget. När de nuvarande reglerna infördes anfördes bl.a. att det inte var acceptabelt att ha regler som innebär att avdrag först kan göras mot en högre skattesats och sedan återläggas i ett inkomstslag med en lägre skattesats (jfr prop. 1989/90:110 s. 420).

Tidigare behandling

I 1999 års vårproposition aviserade regeringen ett förslag om att flytta det s.k. stickåret från 1952 till ett senare år. Inom Finansdepartementet upprättades en promemoria med förslag om en ny regel som tog sikte på förvärv före år 1975, och anskaffningsvärdet skulle i dessa fall utgöra 133 % av 1975 års taxeringsvärde om inte det verkliga anskaffningsvärdet var högre. Hösten

1999 anförde regeringen att förslaget om ett nytt stickår fått ett blandat mottagande av remissinstanserna och gjorde bedömningen att förslaget inte borde genomföras. Skattebortfallet skulle bli alltför stort (prop. 1999/2000:1). Skatteutskottet anförde i sitt yttrande till finansutskottet över skattefrågorna i budgetpropositionen för år 2000 att de äldre indexanknutna reglerna för reavinstbeskattning av fastigheter bör få löpa ut med utgången av år 1999 eftersom en fortsatt parallell tillämpning av nya och äldre regler efter den långa övergångsperiod som beslutades vid 1990 års skattereform annars kan resultera i en permanentning av en situation med två parallella regelkomplex. Utskottet delade också regeringens bedömning när det gällde nytt stickår (1999/2000:SkU1y, bet. 1999/2000:FiU1).

I betänkande 1999/2000:SkU17 vidhöll utskottet denna inställning och var inte berett att tillstyrka en återgång till äldre regler i denna del. Utskottet var heller inte berett att överväga några förändringar när det gällde reglerna om återläggning av gjorda avdrag i näringsverksamhet vid avyttring av en näringsfastighet. När det gällde motionsyrkanden om en översyn av problematiken kring generationsskiften i jordbruksföretag hänvisade utskottet till att den tillsatta utredningen med uppgift att se över reglerna för beskattning av ägare i fåmansföretag m.m. bl.a. har i uppgift att överväga olika ändringar som kan underlätta generationsskiften i företag (dir. 1999:72).

Den skattepliktiga delen av vinsten vid försäljning av privatbostadsfastigheter och privatbostadsrätter höjdes den 1 januari 2001 från hälften till två tredjedelar av kapitalvinsten. Det innebär att skatten, som en andel av vinsten, höjdes från 15 % till 20 %. Den avdragsgilla andelen av en kapitalförlust är fortfarande 50 % (prop. 2000/01:1, bet. FiU1, ytr. SkU1y).

Motioner

I *motion Sk302 av Marianne Andersson och Birgitta Carlsson (c)* begärs ett tillkännagivande om att innehavare av småhus som ägts sedan 1968 och dessförinnan bör få använda 1981 års taxeringsvärde som ingångsvärde vid beräkning av reavinst i samband med försäljning av fastigheten. Vidare anser motionärerna att kapitalvinsten bör beskattas med 15 %.

I *motion Sk472 av Eskil Erlandsson m.fl. (c)* begärs en översyn av reglerna om beskattning av kapitalvinst vid avyttring av fastighet som under lång tid ägts av en fysisk person. Enligt motionärerna är det nödvändigt att långvariga fastighetsinnehav får rimliga regler både vad gäller beskattningens höjd och beträffande vilka uppgifter som behövs för vinstberäkningen. Det bör övervägas att som ett alternativ till huvudregeln få beräkna den skattepliktiga kapitalvinsten till viss procent av köpeskillingen vid avyttringen, t.ex. 25 % för privatbostadsfastigheter och 40 % för näringsfastigheter (yrkande 1). I motionen begärs också att riksdagen omedelbart beslutar att slopa återläggningen av skogsavdrag och substansminskningsavdrag vid avyttring av en näringsfastighet (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Utskottet anförde hösten 1999 i sitt yttrande till finansutskottet över skattefrågorna i budgetpropositionen att de äldre indexanknutna reglerna för reavinstbeskattning av fastigheter bör få löpa ut vid utgången av år 1999, eftersom en fortsatt parallell tillämpning av nya och äldre regler efter den långa övergångsperiod som beslutades vid 1990 års skattereform annars skulle kunna resultera i en permanentning av en situation med två parallella regelkomplex. Vid samma tillfälle instämde utskottet i regeringens bedömning att det s.k. stickåret, som tar sikte på fastighetsförvärv före 1952, av statsfinansiella skäl inte skulle flyttas fram till ett senare år. Detta blev också riksdagens beslut. Därefter har riksdagen beslutat att den skattepliktiga delen av vinsten vid försäljning av en privatbostadsfastighet fr.o.m den 1 januari 2001 skall vara två tredjedelar av kapitalvinsten. Den avdragsgilla andelen av kapitalförlust är dock fortfarande 50 %.

Utskottet anser inte att det föreligger skäl att nu ändra på denna utformning av beskattningen. De förslag som framförs i motionerna om ändringar i beskattningen av kapitalvinster vid fysiska personers avyttring av fastigheter bör därför avslås.

Enligt utskottet innebär reglerna om återläggning av gjorda avdrag vid försäljning av näringsfastighet endast att en korrigerig göras för att undvika att de kostnader som ligger till grund för omkostnadsavdraget i inkomstslaget kapital dras av två gånger. Att reglerna utformats på ett sådant sätt att korrigeringen görs genom beskattning i näringsverksamheten har sin grund i att det är i detta inkomstslag som omkostnaden dragits av och att skattesatsen i inkomstslaget kapital är lägre än skattesatsen i inkomstslaget näringsverksamhet i dessa fall. Utskottet anser inte att det finns skäl att överväga en förändring av de aktuella reglerna. Med det anförda avstyrker utskottet även yrkandet om att slopa återläggningen av vissa avdrag vid avyttring av näringsfastighet.

Arvs- och gåvoskatt

Utskottets förslag i korthet

Med hänvisning till att regeringen avser att inom kort tillsätta en utredning som skall göra en översyn av arvs- och gåvoskattelagen föreslår utskottet att riksdagen avslår motionsyrkandena om en översyn av reglerna om arvsskatt när det gäller ärvda fastigheter och aktier. Utskottet föreslår också att riksdagen avslår motionsförslaget som går ut på att arvs- och gåvoskatten på sikt skall avskaffas.

Jfr reservation 11 (m).

Gällande bestämmelser

Arvsskatt tas ut på de tillgångar som arvingar, testamentstagare eller för-
månstagare får från en avliden och beräknas schematiskt på mottagarnas
arvslotter. Det finns tre olika arvsklasser med var sin progressiv skatteskala,
beroende på mottagarnas släktskap med den avlidne. Skatten beräknas genom
att ett grundavdrag först får göras från den skattskyldiges arvslott. Därefter
beräknas skatten på lotterna.

Till klass 1 hör efterlevande make/maka, registrerad partner eller sambo,
barn, barnbarn och andra avkomlingar, make/maka, registrerad partner eller
sambo till barn, efterlevande make/maka eller sambo till avlidet barn. Grund-
avdraget för efterlevande make/maka, registrerad partner eller sambo är
280 000 kr. För annan mottagare i klass 1 är avdraget 70 000 kr.

Arvsskatten i klass 1 är 10 % inom skiktet upp till 300 000 kr. Inom skiktet
300 000–600 000 kr är skatten 30 000 kr + 20 % och inom skiktet 600 000 kr
och däröver 90 000 kr + 30 %.

Enligt 21 och 43 §§ lagen (1941:416) om arvs- och gåvoskatt (AGL) skall
värdering av egendom vid arvs- och gåvobeskattnings ske med hänsyn till
förhållandena vid tiden för skattskyldighetens inträde, dvs. vid
arvsbesattningen dödsfallet och vid gåvobesattningen som huvudregel
gåvans fullbordande.

Enligt 27 § AGL finns en dispensmöjlighet vid värdenedgång som skett
efter dödsfallet. Beträffande fast egendom, börsnoterad aktie, obligation eller
därmed jämförlig värdehandling kan värdenedgång som skett efter skattskyldi-
ghetens inträde beaktas. Regeringen får på ansökan medge att skatt får tas
ut på ett lägre värde. Värdenedgången måste dock vara minst en fjärdedel av
egendomens värde och skatten beräknas till minst 3 000 kr. Vidare fordras att
utgivandet av skatt beräknad enligt huvudregeln skulle vara oskäligt
betungande. Ansökan skall för att kunna tas upp till prövning ges in till
regeringen innan beslut om skattens fastställande meddelats. Vidare kan
regeringen enligt 58 a § AGL när synnerliga skäl föreligger besluta om
befrielse från eller nedsättning av skatt.

Motioner

I ett flertal motioner begärs en översyn av reglerna om arvs- och gåvoskatt.
Motionärerna anser att värdenedgången på börsen under senare tid och de på
många håll höjda taxeringsvärdena på fastigheter gör det nödvändigt att över-
väga ändringar i arvs- och gåvoskattelagen. I vissa motioner begärs också
tillkännagivanden om att arvsskatten och gåvoskatten på sikt skall avskaffas.

I *motion Fi285 av Lars Leijonborg m.fl. (fp)* anförs att den kraftiga värde-
nedgången på börsen och de höjda taxeringsvärdena på fastigheter visar på
nödvändigheten att överväga ändrade regler för beräkning av arvsskatt.
Motionärerna begär ett tillkännagivande om att reglerna ändras så att beräk-
ningen av värdet av dödsboets tillgångar kan ske vid den tidpunkt då arvingen
faktiskt kan ta arvet i besittning. Beträffande ärvda bostadsfastigheter bör
grundavdraget höjas, och den efterlevande maken/makan bör kunna skjuta

upp betalningen av arvsskatten till dess att bostadsfastigheten realiserats (yrkande 17).

I *motion Sk470 av Carl Fredrik Graf m.fl. (m)* anförs att arvsskatten är orättfärdig och konfiskatorisk. Motionärerna begär ett tillkännagivande om att arvsskatten och även gåvoskatten på sikt bör avskaffas (yrkandena 1 och 2). I avvaktan på att arvsskatten helt avvecklas anser motionärerna att en alternativ värdetidpunkt bör införas så att arvingarna får möjlighet att välja vid vilken tidpunkt värderingen av den avlidnes tillgångar skall ske, t.ex. inom ett år från dödsfallet, dock senast dagen för arvskiftet. Även andra lösningar bör prövas. De på många håll kraftigt höjda taxeringsvärdena visar också på behovet av ändrade regler när det gäller arvsskatt på fastigheter. Regeringen bör utreda dessa frågor och skyndsamt återkomma till riksdagen med förslag (yrkande 3). Yrkanden om att avskaffa arvsskatten framställs också i *motion L214 av Anders Björck och Elizabeth Nyström (m)* (yrkande 5) och i *motion Sk264 av Anita Sیدن och Cecilia Magnusson (m)* (yrkande 2). I sistnämnda motion begärs också tillkännagivande om att ingångsvärdet vid reavinstbeskattningen skall ändras (yrkande 1). Enligt motionärerna drabbas många dödsbodelägare orimligt hårt av att arvsskatten på aktier beräknas på värdet vid dödsfallet när aktierna sjunkit i värde efter denna tidpunkt. Ett annat problem är att också ingångsvärdet ärvs. Motionärerna förordar att så länge arvsskatten finns kvar så bör aktiernas värde vid tiden för dödsfallet få användas som ingångsvärde vid reavinstberäkningen i de fall värdet på aktierna har sjunkit efter denna tidpunkt.

I *motion Sk481 av Per Rosengren m.fl. (v)* begärs en skyndsam översyn av reglerna om arvsskatt när det gäller ärvda fastigheter och aktier. När det gäller fastigheter föreslås att två alternativ prövas. Det ena är att införa en uppskovsregel för arvsskatten och det andra att höja det skattefria grundavdraget för efterlevande make/maka. För att undvika att skatten på ärvda aktier blir större än det belopp som arvingarna kan få ut vid en försäljning av aktierna bör regeringen överväga en annan värdetidpunkt än aktiekursen vid dödsfallet, t.ex. att aktierna värderas efter den kurs som gäller när aktierna blir tillgängliga för avyttring. Motionärerna framhåller att det är angeläget att en förändring av värdetidpunkten inte leder till oönskad skatteplanering.

I *motion Sk298 av Kenneth Lantz och Sven Brus (kd)* begärs en översyn av arvsskattelagens bestämmelser i syfte att förhindra att efterlevande make/maka tvingas sälja den bostadsfastighet som varit makarnas gemensamma hem för att kunna betala arvsskatten för den del av fastigheten han eller hon fått i arv efter den ene makens bortgång. Även i *motion Sk328 av Mikael Oscarsson (kd)* begärs en översyn av arvsskattens effekter på ärvda tillgångar i form av fastigheter och aktier. De alternativ som bör övervägas för att mildra arvsskattens orimliga effekter för efterlevande make eller sambo är uppskov med arvsskatten, höjt fribelopp eller sänkt arvsskatt.

Utskottets ställningstagande

Som tidigare anförts har ett flertal åtgärder vidtagits för att begränsa de kraftiga förändringar i fastighets- och förmögenhetsskatteuttaget som annars skulle ha blivit följderna av att frysnings- och taxeringsvärdena på fastigheter upphört den 1 januari 2001. Bland annat har skattesatserna på småhus sänkts och fribeloppet vid förmögenhetsbeskattningen höjts. Däremot har arvsskatten inte ändrats. Sedan 1992 har skikten i skatteskalen samt grundavdragen och arvsskattesatserna varit oförändrade. Eftersom fast egendom enligt bestämmelserna i arvs- och gåvoskattelagen skall tas upp till det taxeringsvärde som gällde året före dödsfallet innebär höjda taxeringsvärden också höjt uttag av arvsskatt. Stigande priser och därmed höjda taxeringsvärden på småhus, framför allt i storstadsområden och i attraktiva fritidsområden, har lett till att uttaget av arvsskatt på en ärvd fastighet blivit mycket betungande för många dödsbodelägare, särskilt för efterlevande make/maka som önskar bo kvar i den bostadsfastighet som varit makarnas gemensamma hem. I likhet med vad som framförs i motionerna anser utskottet att det är angeläget att reglerna om arvsskatt när det gäller ärvda fastigheter skyndsamt blir föremål för en översyn. Denna inställning delas också av finansministern som nyligen meddelat att regeringen har för avsikt att tillsätta en utredning med uppgift att göra en översyn av arvs- och gåvobeskattningen. Direktiv kommer att meddelas under våren. Något tillkännagivande till regeringen behövs således inte. Utskottet utgår från att utredningen beaktar de synpunkter och förslag som förs fram i motionerna i denna del. Utskottet ställer sig dock avvisande till de motionsförslag som går ut på att avskaffa eller på sikt avveckla arvs- och gåvoskatten.

Aktier på fondbörsens A-lista, aktier som noteras på utländsk börs, andelar i värdepappersfonder och andra värdepapper som omsätts marknadsmässigt skall enligt gällande bestämmelser tas upp till 75 % av värdet på dödsdagen. Värdenedgång som inträffat efter dödsdagen beaktas inte annat än i undantagsfall och då efter dispens från regeringen. Värdeökning efter dödsdagen beaktas heller inte och kommer således den skattskyldige helt till godo. I motionerna framförs krav på att utreda frågan om att införa en alternativ värdetidpunkt för aktier som sjunkit i värde efter tiden för dödsfallet. Utskottet vill erinra om att frågan om att införa en alternativ värdetidpunkt varit föremål för utredning i Arvs- och gåvoskattekommittén som också övervägde möjligheten att införa en rätt till återvinning av skatt i de fall aktier sjunkit i värde viss kortare tid efter skattskyldighetens inträde. Arvs- och gåvoskattekommittén ansåg att arvskiftet som alternativ tidpunkt för värderingen förmodligen snarare skulle krångla till lagstiftningen än förenkla den eftersom arvskifte inte är obligatoriskt vid arvsbeskattningen och heller inte måste äga rum inom en viss angiven tidrymd. Någon annan lämplig alternativ värdetidpunkt kunde kommittén inte finna. Kommittén avstod också från att lägga fram något förslag om återvinning av skatt.

Utskottet anser att frågan om värdering av aktier vid arvsbeskattningen nu bör ses över på nytt. Till saken hör att det gått över ett decennium sedan Arvs-

och gåvoskattekommittén avlämnade sitt betänkande. Enligt vad utskottet erfarit kommer frågan att tas upp av den utredning som skall göra en översyn av arvs- och gåvoskattelagen.

Mot bakgrund av det anförda avstyrker utskottet samtliga nu behandlade motionsyrkanden.

Förmögenhetsskatt

Utskottets förslag i korthet

Utskottet föreslår att riksdagen avslår motionsyrkanden om slopad förmögenhetsskatt samt yrkandet om ändrade regler avseende förmögenhetsskatten på boende.

Jfr reservation 12 (m, kd, c, fp).

Gällande bestämmelser

För fysisk person, dödsbo och familjestiftelse är skattesatsen 1,5 %. För annan juridisk person är skattesatsen 1,5 promille.

Skatt påförs på den del av förmögenheten som överstiger ett fribelopp. Från och med inkomståret 2001 (inkomsttaxering 2002) är fribeloppet 1 000 000 kr för ensamstående, dödsbo och familjestiftelse och 1 500 000 kr för sambeskattade par. För annan juridisk person är fribeloppet 25 000 kr.

Arbetande kapital i företag är fritt från förmögenhetsskatt, och befrielsen gäller i princip också arbetande kapital som innehas via aktier. Aktier på börsens A-lista betraktas dock i flertalet fall som en kapitalplacering och värderas då till 80 % av marknadsvärdet.

Vid beräkningen av den skattepliktiga förmögenheten skall fastighet i Sverige tas upp till taxeringsvärdet. För tomträtt betalas s.k. tomträttsavgäld, och endast den del av taxeringsvärdet som avser byggnaden är en skattepliktig tillgång. För boende i bostadsrätter är den andel som ägs av den boende en skattepliktig tillgång. Andelen tas upp till ett värde som motsvarar bostadsrättsinnehavarens andel i föreningens eller bolagets förmögenhet.

Från och med 2003 års inkomsttaxering höjs gränsen för uttag av förmögenhetsskatt från 1 000 000 kr till 1 500 000 kr för ensamstående och från 1 500 000 kr till 2 000 000 kr för sambeskattade par. Genom höjningen av fribeloppet beräknas antalet skattskyldiga till förmögenhetsskatt minska med drygt 42 % från 520 000 till 300 000 och antalet småhusägare som betalar förmögenhetsskatt beräknas minska från 280 000 till 160 000.

Bakgrunden till den beslutade höjningen av fribeloppen är att ytterligare begränsa förmögenhetsskatteeffekterna av höjda taxeringsvärden.

Motioner

Yrkanden om att förmögenhetsskatten successivt skall avskaffas framställs i motionerna *Sk288* (yrkande 5 delvis) av *Bo Lundgren m.fl. (m)*, *Sk491*

(yrkande 3) av *Carl-Fredrik Graf m.fl. (m)*, *Sk315* (yrkande 3) av *Sten Tolgfors (m)*, *Sk368* (yrkande 2) av *Henrik Westman (m)*, *Sk389* (yrkande 3 delvis) av *Inga Berggren och Ingvar Eriksson (m)* och *Sk393* av *Anna Lilliehöök (m)*. Enligt motionärerna är förmögenhetsskatten en extraskatt på kapital och motverkar den nödvändiga kapitalbildningen. Ett mångfasetterat näringsliv behöver riskkapital. Vidare anförs att kombinationen fastighets-skatt och förmögenhetsskatt gör att många småhusägare kan tvingas lämna sina hem.

Också i *motion Sk487* (yrkande 5) av *Karin Pilsäter m.fl. (fp)* hemställs att förmögenhetsskatten successivt avvecklas. Motionärerna framhåller att kombinationen höjd fastighetsskatt och förmögenhetsskatt blivit en tung börda för många människor och tillägger att om fribeloppen på kort sikt höjs och sambeskattningen slopas skulle i stort sett ingen behöva betala förmögenhetsskatt för sitt boende.

I två motioner framställs yrkanden om sänkt respektive slopad förmögenhetsskatt på boende.

I *motion Sk458* av *Per Rosengren m.fl. (v)* begärs ett tillkännagivande om att småhus, som utgör den skattskyldiges permanenta bostad, skall tas upp till halva taxeringsvärdet vid beräkningen av den skattepliktiga förmögenheten. I samband med en sådan förändring bör det övervägas att införa en takregel så att fastigheter med ett värde på t.ex. 3 miljoner kronor och därutöver tas upp till det fulla värdet. Även en reducering av fribeloppen bör övervägas, anser motionärerna.

I *motion Sk480* av *Viviann Gerdin (c)* begärs ett tillkännagivande om att förmögenhetsskatten på boende skall avskaffas (yrkande 6). Enligt motionären är det från rättvisesynpunkt orimligt att förmögenhetsskatt tas ut på privatbostäder medan de största aktieägarna inte betalar förmögenhetsskatt för sitt aktieinnehav.

Utskottets ställningstagande

Motionsyrkanden om att slopa eller successivt avveckla förmögenhetsskatten har avslagits av riksdagen vid ett flertal tillfällen, senast vid riksdagens behandling av utgiftsramar och beräkning av statsinkomsterna för år 2002 (bet. 2001/02:FiU1). Utskottet anser inte att det finns skäl att ändra det tidigare ställningstagandet och avstyrker därmed nu aktuella motionsyrkanden med denna inriktning. Även yrkandet om att slopa förmögenhetsskatten på boende avstyrks. Utskottet vill i detta sammanhang också erinra om att antalet skattskyldiga till förmögenhetsskatt beräknas minska med drygt 42 % och antalet småhusägare som betalar förmögenhetsskatt beräknas minska från 280 000 till 160 000, till följd av riksdagens nyligen fattade beslut att höja fribeloppen för uttag av förmögenhetsskatt.

Utskottet utgår från att frågor som rör förmögenhetsskatten på privatbostadsfastigheter kommer att tas upp av den utredning som på uppdrag av regeringen skall göra en generell översyn av förmögenhetsbeskattningen. Enligt utskottets mening bör resultatet av denna utredning avvaktas innan

riksdagen överväger sådana förändringar som föreslås i motion Sk458. Motionen avstyrks därför.

Sambeskattning av förmögenhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om slopad sambeskattning av förmögenhet.

Jfr reservation 13 (m, kd, c, fp).

Gällande bestämmelser

Makar och hemmavarande barn under 18 år som inte själva skall lämna självdeklaration sambeskattas. Förmögenhetsskatt betalas med 1,5 % av den del av den gemensamma förmögenheten som överstiger 1,5 miljoner kronor. Med makar jämställs de som utan att vara gifta bor tillsammans och har eller har haft barn eller tidigare har varit gifta med varandra,

Fribeloppet för uttag av förmögenhetsskatt höjs fr.o.m. 2003 års taxering till 2 miljoner kronor för sambeskattade par. Fribeloppet för ensamstående höjs från 1 miljon kronor till 1,5 miljoner kronor.

Motioner

I ett stort antal motioner begärs tillkännagivanden m.m. om att sambeskattningen av förmögenhet skall avskaffas. Motionärerna anför att gifta par och sambor med barn bör betala samma förmögenhetsskatt som sambor utan barn och framhåller att sambeskattningen är den sista kvarlevan i skattesystemet av en föräldrad kvinnosyn. Motionärerna anser att skyldigheter och rättigheter mot samhälle skall vara individuella. Reglerna innebär också att en samlevnadsform gynnas framför en annan, vilket uppmuntrar till särboende och motverkar att människor ingår äktenskap. Yrkanden med denna inriktning framställs i motionerna *Sk211 av Inger René och Karin Falkner (m)*, *Sk245 av Henrik Westman (m)*, *Sk311 av Lennart Fridén (m)*, *Sk360 av Ingvar Eriksson och Jan Backman (m)*, *Sk389 (yrkande 3 delvis) av Inga Berggren och Ingvar Eriksson (m)*, *A228 (yrkande 3) av Mikael Odenberg m.fl. (m)*, *Sk306 av Mikael Oscarsson (kd)*, *L322 (yrkande 2) av Kjell Eldensjö m.fl. (kd)* och *Sk480 (yrkande 7) av Viviann Gerdin (c)*.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har behandlat frågan om sambeskattning av förmögenhet vid ett flertal tidigare tillfällen och senast i höstas i samband med yttrandet till finansutskottet över skattefrågorna i budgetpropositionen. Utskottet ansåg då att en övergång till särbeskattning skulle medföra en önskad stimulans för skattemotiverade överföringar inom familjen och att ett system med skilda fribelopp för ensamstående respektive sambeskattade par därför är att föredra.

Eftersom förmögenhetsbeskattningen skall bli föremål för en generell översyn förutsätter utskottet att även reglerna om sambeskattnig kommer att ses över. Riksdagen bör därför inte nu överväga några ändringar i dessa regler. Motionsyrkandena avstyrks följaktligen.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges inom parentes vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – m

av Carl Fredrik Graf (m), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Catharina Hagen (m) och Anna Kinberg (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 1 borde ha följande lydelse:

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om fastighetsbeskattningens inriktning. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk207, 2001/02:Sk315 yrkande 1 och 2, 2001/02: Sk361, 2001/02:Sk389 yrkande 1, 2001/02:Sk446, 2001/02:N313 yrkande 4, 2001/02:N224 yrkande 3 och 2001/02:Bo318 yrkande 5, bifaller delvis motionerna 2001/02:Sk220, 2001/02:Sk288 yrkande 5 delvis, 2001/02:Sk389 yrkande 2, 2001/02:N319 yrkande 4 och 2001/02:N223 yrkande 2 samt avslår motionerna 2001/02:Sk349, 2001/02:Sk368 yrkande 1, 2001/02:Sk370, 2001/02:Sk480 yrkandena 1, 2, 4 och 5, 2001/02:Sk487 yrkandena 2 och 3, 2001/02:Sk488 yrkande 2, 2001/02:Sk489 yrkande 18, 2001/02:Sk490 yrkandena 2–4 och 6–8, 2001/02:Bo290 yrkande 4, 2001/02:Bo320 yrkande 22 och 2001/02:Bo325 yrkande 17.

Ställningstagande

Fastighetsskatten är orättfärdig eftersom den tas ut utan hänsyn till bärkraft. Skatten har fått allvarliga konsekvenser för många boende, inte minst för dem som tvingats flytta från hus och hem. Fastighetsskatten blir också en specials katt på tillväxtregionerna och andra attraktiva områden där marknadsvärdena och därmed taxeringsvärdena stigit kraftigt. Vi anser att det är helt nödvändigt att en avveckling av fastighetsskatten nu inleds. Som ett första steg mot ett avskaffande av fastighetsskatten anser vi att taxeringsvärdena skall frysas på 1997 års nivå så att detta värde utgör ett tak för underlaget för skatten. Skatten på småhus skall sänkas till 0,9 % och sedan med 0,1 procentenhet per år. Även andra åtgärder måste vidtas för att lindra bördan av fastighetsskatten. En sådan åtgärd som bör genomföras – för att minska de regionala skillnaderna – är att ändra underlaget för fastighets skatten så att det utgörs av byggnadsvärdet och halva markvärdet. Genom att på detta sätt reducera markvärdet vid beräkningen av skattens storlek löser

man till betydande del också de problem som i dag finns i attraktiva fritidsområden.

Med våra förslag behövs inte den krångliga regel för att begränsa uttaget av fastighetsskatt som nyligen införts. Den s.k. begränsningsregeln är enligt vår mening ett ytterligare bevis för att fastighetsskatten är felaktig och att den inte gjort systemet bättre. I stället ökar komplexiteten i ett redan komplicerat skattesystem och nya marginaffekter uppkommer. Begränsningsregeln innebär också att en ny form av sambeskattning införts, eftersom det inte bara är fastighetsägarens inkomster som skall vara avgörande för om rätt till skattereduktion skall föreligga utan också övriga hushållsmedlemmars inkomster och förmögenheter.

Vi föreslår att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad vi framfört.

2. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – kd

av Kenneth Lantz (kd) och Sven Brus (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 1 borde ha följande lydelse:

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anføres om fastighetsbeskattningens inriktning. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk488 yrkande 2 och 2001/02:Bo320 yrkande 22 samt avslår motionerna 2001/02:Sk207, 2001/02:Sk220, 2001/02:Sk288 yrkande 5 delvis, 2001/02:Sk315 yrkandena 1 och 2, 2001/02:Sk349, 2001/02:Sk361, 2001/02:Sk368 yrkande 1, 2001/02:Sk370, 2001/02:Sk389 yrkande 1 och 2 2001/02:Sk446, 2001/02:Sk480 yrkandena 1, 2, 4 och 5, 2001/02:Sk487 yrkandena 2 och 3, 2001/02:Sk489 yrkande 18, 2001/02:Sk490 yrkandena 2–4 och 6–8, 2001/02:N223 yrkande 2, 2001/02:N224 yrkande 3, 2001/02:N313 yrkande 4, 2001/02:N319 yrkande 4, 2001/02:Bo290 yrkande 4, 2001/02:Bo318 yrkande 5 och 2001/02:Bo325 yrkande 17.

Ställningstagande

I Sverige är beskattningen av boendet hårdare än i något annat land. I övriga europeiska länder är momsens lägre, reavinstskatt förekommer sällan och fastighetsskatten är mycket begränsad.

Skatt efter bärkraft är den princip som bör gälla. Fastighetsskatten drabbar alla boende oavsett inkomst och betalningsförmåga. Den är en skatt på en inkomst som inte finns och strider således mot den nämnda principen. Skatten hotar i vissa fall äganderätten liksom den enskildes trygghet vad gäller besittningen av det egna hemmet. Fastighetsskatten ökar den sociala segregeringen och motverkar möjligheterna för ett permanent boende i många områden som är attraktiva för de fritidsboende.

Enligt vår mening krävs en grundlig reformering av fastighets-skattesystemet med sikte på en utfasning av den statliga fastighetsskatten.

Som ett första steg bör taxeringsvärdena åter frysas så att skatt inte tas ut på ett underlag som överstiger 1997 års taxeringsvärden. Genom en sådan åtgärd skulle de vidhängande problemen som uppstår vid förmögenhetsbeskattningen och arvs- och gåvobeskattningen försvinna. Vår alternativa långsiktiga lösning bygger på att systemet med en statlig fastighetsskatt avvecklas. I stället bör kommunerna ges möjlighet att ta ut en avgift i relation till kommunal service kopplad till fastigheten och inte på basis av marknadsvärde. Statens inkomstbortfall skulle delvis kompenseras genom en nivåjustering i det generella statsbidraget till primärkommunerna i enlighet med finansieringsprincipen. Genom en sådan avgift som inte baseras på marknadsvärdet avvärjs hoten om framtida chockhöjningar. Förutsebarheten ökar och husägaren får en trygghet och kontroll över sin ekonomi. Ett ytterligare motiv för en kommunal fastighetsavgift är det incitament kommunerna skulle få för utveckling av infrastrukturen och ett offensivt bostadsbyggande. Regeringen bör snarast tillsätta en utredning med uppgift att utreda möjligheterna att införa en kommunal fastighetsavgift i enlighet med det ovan anförda.

Vi föreslår att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad vi framfört.

3. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – c

av Rolf Kenneryd (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 1 borde ha följande lydelse:

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförts om fastighetsbeskattningens inriktning. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk349, 2001/02:Sk489 yrkande 18 och 2001/02:Bo325 yrkande 17, bifaller delvis motion 2001/02:Sk490 yrkandena 2–4 och 6–8 samt avslår motionerna 2001/02:Sk207, 2001/02:Sk220, 2001/02:Sk288 yrkande 5 delvis, 2001/02:Sk315 yrkande 1 och 2, 2001/02:Sk361, 2001/02:Sk368 yrkande 1, 2001/02:Sk370, 2001/02:Sk389 yrkande 1 och 2, 2001/02:Sk446, 2001/02:Sk480 yrkandena 1, 2, 4 och 5, 2001/02:Sk487 yrkandena 2 och 3, 2001/02:Sk488 yrkande 2, 2001/02:N223 yrkande 2, 2001/02:N224 yrkande 3, 2001/02:N313 yrkande 4, 2001/02:N319 yrkande 4, 2001/02:Bo290 yrkande 4, 2001/02:Bo318 yrkande 5 och 2001/02:Bo320 yrkande 22.

Ställningstagande

Utgångspunkten för Centerpartiets förslag till skattesänkningar inom bostadsområdet är att människor skall få lägre boendekostnader och att det skapas neutralitet mellan olika boendeformer. Vi anser att regeringen har gått en onödig omväg när man försökt lösa problemet med höga taxeringsvärden genom att sänka skattesatsen och införa särskilda lättnadsregler för utsatta

hushåll. Enligt vår uppfattning måste taxeringsvärdena åter frysas på 1997 års nivå fram till nästa allmänna fastighetstaxering. Denna återgång bör ske retroaktivt fr.o.m. 2001. Därutöver anser vi att fastighetstaxeringsförfarandet måste reformeras. Nuvarande system ger nämligen inte rättvisa och rimliga taxeringsvärden, vilket blivit än mer uppenbart sedan frysningen av taxeringsvärdena upphörde vid förra årsskiftet. Vårt förslag i denna del innebär att antalet värdeområden minskas från dagens 7 300 till ca 2 000 geografiskt sammanhängande områden, att taxeringsvärdena knyts till aktuella marknadsvärden och att marknadsvärdena bestäms med hänsyn till medianvärdet av referensförvärven inom ett värdeområde. Köpeskillingar i den undre och övre kvartilen skall räknas bort. Med denna metod kommer varken mycket höga eller mycket låga köpeskillingar att påverka omräkningen av taxeringsvärdet för övriga fastigheter i värdeområdet. Taxeringsvärdet för de enskilda referensförvärven bör bestämmas till 75 % av köpeskillingarna.

Allmänna fastighetstaxeringar bör ske vart sjätte år och enklare kontrollvärderingar där emellan. För att undvika att tillfälliga och kraftiga prisförändringar på bostadsmarknaden skall slå igenom på taxeringsvärdena bör basen för de förenklade taxeringarna vara ett medianvärde av de förvärv som skett under den föregående treårsperioden.

I övrigt anser jag att fastighetsskatten bör omvandlas till en schablonintäkt som beskattas som inkomst av kapital, vilket närmare har utvecklats i Centerpartiets budgetalternativ för år 2002.

Med vårt förslag kommer uttaget av fastighetsskatt att bli både lägre och rimligare än vad som nu är fallet, och någon särskild begränsningsregel för fastighetsskatten behövs inte.

Härutöver anser jag att lokala taxeringsnämnder bör införas för att garantera lokalkännedom när skattemyndigheten skall pröva inkomna besvär i samband med den allmänna fastighetstaxeringen.

Jag föreslår att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad jag nu anfört.

4. Fastighetsbeskattningens inriktning (punkt 1) – fp av Lennart Kollmats (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 1 borde ha följande lydelse:

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om fastighetsbeskattningens inriktning. Därmed bifaller riksdagen motion 2001/02:Sk487 yrkandena 2 och 3 samt avslår motionerna 2001/02:Sk207, 2001/02:Sk220, 2001/02:Sk288 yrkande 5 delvis, 2001/02:Sk315 yrkandena 1 och 2, 2001/02:Sk349, 2001/02:Sk361, 2001/02:Sk368 yrkande 1 2001/02:Sk370, 2001/02:Sk389 yrkandena 1 och 2, 2001/02:Sk446, 2001/02:Sk480 yrkandena 1, 2, 4 och 5, 2001/02:Sk488 yrkande 2, 2001/02:Sk489 yrkande 18, 2001/02:Sk490 yrkandena 2–4 och 6–

8, 2001/02:N223 yrkande 2, 2001/02:N224 yrkande 3, 2001/02:N313 yrkande 4, 2001/02:N319 yrkande 4, 2001/02:Bo290 yrkande 4, 2001/02:Bo318 yrkande 5, 2001/02:Bo320 yrkande 22 och 2001/02:Bo325 yrkande 17.

Ställningstagande

Folkpartiet anser att det nuvarande systemet för fastighetsskatt har fått orimliga konsekvenser för enskilda fastighetsägare. Folkpartiet vill grundligt reformera systemet med sikte på att fastighetsskatten avskaffas. Som ett första steg anser vi att taxeringsvärdena bör frysas vid den nivå som gällde under år 2000, utom i de fall där de nya taxeringsvärdena är lägre. Vi anser det rimligt att taxeringsvärdena, som ligger till grund för såväl beskattning som andra civilrättsliga beslut, grundar sig på faktiska marknadsvärden. Taxeringsvärdena bör därför inte i längden vara frysta, utan efter en reformering av taxeringsförfarandet bör dessa återspegla marknadsvärdet så långt det är möjligt. Stegvis bör bostadsrättsföreningar överföras till taxering och med avdragsrätt som är likformig med egna hem. Detta skall ske på ett sätt som syftar till att ingen får höjd skatt. För att undvika effekterna av snabba prisfluktuationer på bostadsmarknaden förordar Folkpartiet att ett rullande genomsnitt på 5–7 år används vid taxeringen. Det är angeläget att förändra de delar i fastighetstaxeringen som leder till att enskilda fastighetsägare får orimliga taxeringsvärden eller att mycket stora värdeområden används. Efter en sådan reformering bör beskattningen återigen utgå från nya taxeringsvärden, och skattesatsen kan därmed kraftigt sänkas.

På kortare sikt behövs det också specialregler för särskilt attraktiva områden där enskilda människor kan komma i kläm, dock utan att dessa leder till nya marginaleffekter och en ny form av sambeskattning som den nyligen införda begränsningsregeln inneburit.

Efter en sådan omläggning som jag nu föreslagit bör skattesatserna sänkas successivt i den takt som samhällsekonomin och andra överväganden kan medge och i former som så långt som möjligt likställer olika boendeformer.

Jag föreslår att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad jag nu anfört.

5. Attraktiva områden (punkt 2) – c

av Rolf Kenneryd (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 2 borde ha följande lydelse:

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om att vid taxeringen skilja på permanentboende och fritidsboende. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2001/02:Sk277, 2001/02:Sk489 yrkande 17, 2001/02:Sk490 yrkande 5 och 2001/02:MJ220 yrkande 9 och avslår motion 2001/02:Sk480 yrkande 3.

Ställningstagande

Jag anser att det är uppenbart att dagens fastighetsbeskattning ger helt orimliga konsekvenser för dem som är permanentboende i attraktiva fritidsområden. De priser som de fritidsboende är villiga att betala medför att taxeringsvärdena för de bofastas fastigheter stiger och att den fastighetsskatt som utgår ligger på nivåer som många inte har någon som helst möjlighet att klara. Som framhålls i flera av motionerna kan inte ett skattesystem accepteras som leder till att människor får flytta från sina hem till följd av en orimlig skattebörd.

Eftersom fastighetsbeskattningen i dag ligger på en för hög nivå finns det möjlighet att uppnå lättnader genom en successiv sänkning av skatteuttaget till en mer rimlig nivå. Utöver denna generella förändring fordras ytterligare åtgärder. Exempel på sådana åtgärder är att ta bort klassindelningen närhet till strand för permanentboende. Ett annat exempel är att man vid taxeringen skiljer på permanentboende och fritidsboende i de fall en stor andel av fastigheterna inom ett värdeområde är fritidsfastigheter. Genom att på detta sätt förändra underlaget för beskattningen kommer de högt uppressade priserna på fritidsfastigheter inte att slå igenom för de fastboende, och det blir möjligt för människor att bo kvar i sina hem.

Vad jag nu föreslår innebär att den s.k. begränsningsregeln för fastighetsskatten inte behövs. Denna regel har skapat nya marginaleffekter för låg- och medelinkomsttagare, dvs. för dem som skall omfattas av systemet, samt inneburit att skattesystemet blivit väsentligt krångligare. Dessutom utgör den en förlegad form av sambeskattning.

Jag föreslår att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad jag framfört.

6. Äkta och oäkta bostadsföretag (punkt 3) – m, kd, c, fp

av Carl Fredrik Graf (m), Kenneth Lantz (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Sven Brus (kd), Catharina Hagen (m), Rolf Kenneryd (c), Lennart Kollmats (fp) och Anna Kinberg (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 3 borde ha följande lydelse:

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anføres. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk236, 2001/02:Sk282 yrkande 1, 2001/02:Bo245 yrkande 3, 2001/02:Bo247 yrkandena 8 och 9 och 2001/02:Bo321 yrkande 3 samt bifaller delvis motionerna 2001/02:Sk282 yrkande 2 och 2001/02:Bo247 yrkande 2.

Ställningstagande

Enligt vår mening är det orimligt att ha ett system där ett bostadsföretag riskerar att kastas ut och in i olika regelsystem enbart på grund av ändrade taxeringsvärden. Vi anser att dagens system för gränsdragning mellan äkta

och oäkta bostadsföretag, dvs. taxeringsvärdeметoden, måste ändras. Vi förordar att gränsdragningen även skall kunna göras på ytbasis. Även andra lösningar bör prövas. Regeringen bör skyndsamt återkomma till riksdagen med förslag som undanröjer de nuvarande gränsdragningsproblemen och som kan ge ökad stabilitet och förutsebarhet för de boende. I anslutning härtill bör regeringen även redovisa ett förslag som innebär att den som bor i ett oäkta bostadsföretag eller i andelshus, på samma sätt som den som bor i ett äkta företag, kan medges uppskov med beskattningen vid bostadsbyte.

När det gäller äkta bostadsföretag anser vi att den dubbla beskattningen, som kombinationen av fastighetsskatt och schablonbeskattning utgör, bör upphöra.

Vad vi nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

7. Fastigheter i utlandet (punkt 4) – m, kd

av Carl Fredrik Graf (m), Kenneth Lantz (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Sven Brus (kd), Catharina Hagen (m) och Anna Kinberg (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 4 borde ha följande lydelse:

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om fastigheter i utlandet. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk251, 2001/02:Sk295 och 2001/02:Sk333 yrkande 1.

Ställningstagande

Privatpersoner som äger fastigheter i utlandet betalar svensk förmögenhetsskatt och fastighetsskatt för fastigheten och får härvid avdrag för den fastighetsskatt som erlagts i utlandet. År 1999 fanns det uppgifter om att ca 8 755 svenskar ägde fastighet i utlandet. Intäkterna från dessa fastigheter beräknas till 26 miljoner kronor. Granskningen som sker helt manuellt är svår och tidsödande. Möjligheten att kontrollera sådana fastighetsinnehav är inte heller stora.

Med hänsyn till att beskattningen av dessa fastigheter kanske inte ens ger någon nettointäkt för statskassan och att det överhuvudtaget torde vara svårt att upprätthålla en rättvis och likformig beskattning när kontrollmöjligheterna är så förhållandevis outvecklade anser vi att det enda rimliga är att beskattningen av dessa fastighetsinnehav slopas. Vi anser också att det är principiellt fel att Sverige tar ut fastighetsskatt på fastigheter som redan är ålagda beskattning i det land där fastigheten är belägen. Regeringen bör snarast återkomma med en utvärdering av effekterna av ett borttagande av skatten på en i utlandet belägen privatbostad. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

8. Tomträtt (punkt 5) – m, kd

av Carl Fredrik Graf (m), Kenneth Lantz (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Sven Brus (kd), Catharina Hagen (m) och Anna Kinberg (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 5 borde ha följande lydelse:

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om skattskyldighet för fastigheter som innehas med tomträtt. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2001/02:Sk278 och 2001/02:Sk333 yrkande 2.

Ställningstagande

I likhet med motionärerna anser vi att det är svårt att hitta något motiv för att någon skall vara skyldig att betala skatt för en fastighet som han eller hon inte äger. En tomträttsinnehavare har ju endast en nyttjanderätt – tomträtt – till marken. Desto svårare att finna ett motiv blir det när det dessutom rör sig om en skatt som baseras på ett tänkt marknadsvärde för en tomt som den skattskyldige inte kan sälja då den är upplåten med tomträtt. Det är enligt vår mening en principiellt oriktig ordning. Det enda rimliga är naturligtvis att den som äger en fastighet också betalar den skatt som belöper på fastigheten. Frågan om detta förhållande kommer att påverka tomträttsavgälden är något som inte i sig bör påverka de skatterättsliga principer enligt vilka fastighetsskatten tas ut. Det anförda bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

9. Energisparåtgärder (punkt 6) – kd, fp

av Kenneth Lantz (kd), Sven Brus (kd) och Lennart Kollmats (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 6 borde ha följande lydelse:

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om energisparåtgärder. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk488 yrkande 6, 2001/02:Sk492 och 2001/02:N371 yrkande 13 samt bifaller delvis motionerna 2001/02:Sk273 och 2001/02:Sk357.

Ställningstagande

Förutom de principiella invändningar som enligt vår mening kan resas mot fastighetsskatten som sådan innehåller beskattningen enskilda moment som också de kan starkt ifrågasättas. En sådan brist är de orimliga effekter på fastighetsskatten som energibesparande och andra energihushållningsåtgärder kan ge upphov till.

Den som i dag investerar i anläggningar som sparar energi eller som på annat sätt bidrar till att hushålla med våra resurser får med automatik ett höjt

taxeringsvärde och därmed också höjd fastighetsskatt. Den som genomför åtgärder som ur ett långsiktigt hushållningsperspektiv är önskvärda kommer därmed att straffas för detta. Det är naturligtvis inte rimligt. Även skattesystemet måste självfallet medverka till – och inte motverka – att energibesparande eller i övrigt miljöförbättrande åtgärder kommer till stånd. I enlighet med vad som anförs i motionerna bör därför reglerna för fastighetsbeskattningen ändras så att miljöförbättrande åtgärder av olika slag inte motverkas i skattehänseende. Fastighetsbeskattningen måste i stället utformas så att sådana åtgärder gynnas eller åtminstone så att skatteeffekten är neutral.

Vi föreslår att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad vi nu framfört.

10. Kapitalvinstbeskattning vid avyttring av fastighet (punkt 8) –

c

av Rolf Kenneryd (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 8 borde ha följande lydelse:

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om kapitalvinstbeskattning vid avyttring av fastigheter som ägts under en lång tid. Därmed bifaller riksdagen motion 2001/02:Sk472 yrkande 1 och avslår motionerna 2001/02:302 och 2001/02:Sk472 yrkande 2.

Ställningstagande

Kapitalvinstbeskattningsreglerna vid avyttring av fastighet som innehafts under en lång tid är mycket komplicerade bl.a. på grund av de krav på utredning om vad som hänt under innehavstiden. För att kunna göra en korrekt kapitalvinstberäkning krävs i förekommande fall uppgifter under en femtioårsperiod om bl.a. förbättringsarbeten, värdeminskningsskatt, tillköp etc. Utredningsarbetet försvåras dessutom av att fastighetstaxeringsreglerna ändrats, vilket medför indentifikationsproblem vid fastställande av ingångsvärden på grundval av visst års taxeringsvärde. En annan svårighet är att kommunindelningen i flera fall har ändrats.

Jag vill i detta sammanhang erinra om det löfte som dåvarande finansministern gav 1967 och som gick ut på att långa fastighetsinnehav – tio år eller mer – inte skulle drabbas av en skatteskärpning. Tekniken för att detta inte skulle ske var införandet av indexuppräkningskostnaden och ett fast avdragsbelopp på 3 000 kr per år. Detta löfte gällde fram till 1980, men har därefter successivt urholkats bl.a. genom förskjutningar av indexuppräkningskostnaden. Från och med år 2000 har indexuppräkningskostnaden helt upphört. Den låga skattesatsen kompenserar dessa fastighetsägare bara i någon mån för inflationen.

Vad jag nu anfört visar på nödvändigheten av att göra en översyn av reglerna om beskattning av kapitalvinst vid avyttring av fastigheter som under en lång tid ägts av en fysisk person. Långvariga fastighetsinnehav måste få rimliga beskattningsregler både vad gäller beskattningens höjd och beträffande vilka uppgifter som skall behöva lämnas för vinstberäkningen. Jag anser att det bör övervägas att som ett alternativ till huvudregeln få beräkna den skattepliktiga kapitalvinsten till viss procent av köpeskillingen vid avyttringen, t.ex. 25 % för privatbostadsfastigheter och 40 % för näringsfastigheter.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

11. Arvs- och gåvoskatt (punkt 9) – m

av Carl Fredrik Graf (m), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Catharina Hagen (m) och Anna Kinberg (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 9 borde ha följande lydelse:

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförs om att avskaffa arvs- och gåvoskatten. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk264 yrkande 2, 2001/02:Sk470 och 2001/02:L214 yrkande 5, bifaller delvis motionerna 2001/02:Sk298, 2001/02:Sk328, 2001/02:Sk481 och 2001/02:Fi285 yrkande 17 samt avslår motion 2001/02:Sk264 yrkande 1.

Ställningstagande

För den förutseende medborgaren finns det olika mer eller mindre komplicerade sätt att planera arvskiftet så att skatten minimeras. Men ett skattesystem som ger de i skattelagarna bevandrade eller de som kan köpa kunskap om skattesystemet en sådan fördel i förhållande till vad vanliga medborgare kan uppnå är enligt vår uppfattning inte acceptabelt.

Arvsskattens negativa effekter har på senare tid fått ökad aktualitet inte minst genom värdenedgången på börsen och de på många håll höjda taxeringsvärdena på fastigheter. Arvs- och gåvoskatten försvårar också generationsskiftet i familjeföretag och kan innebära att ingen av arvingarna kan driva företaget vidare. I kombination med övriga kapitalinkomstskatter är arvs- och gåvoskatten en viktig orsak till kapitalflykten från Sverige.

I Sverige har vi på arv och gåva mycket låga skattefria belopp samt höga skattesatser jämfört med flertalet andra länder inom OECD och EU.

Det kapital som beskattas efter ett dödsfall har tidigare beskattats både två och tre gånger. Det kan ha varit fråga om inkomstskatt, avkastningsskatt, förmögenhetsskatt och kapitalvinstskatt. Av den offentliga sektorns totala skatteintäkter på drygt 1 100 miljarder kronor utgör arvs- och gåvoskatten 2,7 miljarder kronor. Ovanpå detta kommer att skattemyndigheternas administration är i förhållande till intäkterna krånglig och dyr.

Vi anser att arvsskatten är orättfärdig och konfiskatorisk och att den därför på sikt måste avskaffas. För att inte egendom skall ges bort före ägarens frånfälle är även gåvor belagda med skatt. Även denna skatt måste avskaffas.

I avvaktan på att arvsskatten helt avvecklas är det nödvändigt att åtgärder vidtas för att undvika de orimliga effekter som uppstår i situationer med vikande ekonomi. Det bör övervägas att införa en alternativ värdetidpunkt för tillgångar som sjunkit i värde efter dödsfallet så att arvingarna får möjlighet att välja vid vilken tidpunkt värderingen skall ske. Även andra lösningar bör prövas. De på många håll kraftigt höjda taxeringsvärden visar också på behovet av snabbt ändrade regler när det gäller arvsskatt på fastigheter.

Mot bakgrund av det anförda anser vi att det är nödvändigt att den aviserade utredningen inte endast ser över arvs- och gåvobeskattningen vad gäller fastigheter och värdering av aktier utan också ser över en lösning som innebär att arvs- och gåvoskatten helt slopas. Vi vill understryka vikten av att utredningsarbetet bedrivs skyndsamt.

Vad som ovan anförts bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

12. Förmögenhetsskatt (punkt 10) – m, kd, c, fp

av Carl Fredrik Graf (m), Kenneth Lantz (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Sven Brus (kd), Catharina Hagen (m), Rolf Kenneryd (c), Lennart Kollmats (fp) och Anna Kinberg (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 10 borde ha följande lydelse:

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförts om att successivt slopa förmögenhetsskatten. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2001/02:Sk288 yrkande 5 delvis, 2001/02:Sk315 yrkande 3, 2001/02:Sk368 yrkande 2, 2001/02:Sk389 yrkande 3 delvis, 2001/02:Sk393, 2001/02:Sk480 yrkande 6, 2001/02:Sk487 yrkande 5 och 2001/02:Sk491 yrkande 3 samt avslår motion 2001/02:Sk458.

Ställningstagande

Förmögenhetsskatten är en extraskatt på kapitalavkastning och motverkar den nödvändiga kapitalbildningen. Ett mångfasetterat näringsliv under omstrukturering behöver riskkapital, och det är viktigt att så stora delar av befolkningen som möjligt deltar i kapitaluppbyggnaden.

Tillsammans med andra ägarskatter bidrar förmögenhetsskatten till att Sverige ligger i topp vad gäller skattebelastningen på ägande. I Tyskland, Finland, Danmark och flertalet övriga länder inom OECD har förmögenhetsbeskattningen redan avvecklats.

Av den offentliga sektorns totala skatteintäkter på drygt 1 100 miljarder kronor utgör förmögenhetsskatten 5 miljarder kronor. Förmögenhetsskatten är godtycklig. Många av de största ägarna betalar inte förmögenhetsskatt för sitt

aktieinnehav, medan andra inkomsttagare med småhus nu kan tvingas lämna sina hem på grund av kombinationen av fastighetsskatt och förmögenhetsskatt. Av den totala förmögenhetsbeskattningen i Sverige består mer än hälften av förmögenhetsbeskattning av egna hem, vilka redan beskattats med bl.a. fastighetsskatt.

Vi anser att förmögenhetsskatten skall avvecklas genom en successiv utfasning och med slopad sambeskattnings som ett första steg.

Vi föreslår att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad vi ovan anför.

13. Sambeskattnings av förmögenhet (punkt 11) – m, kd, c, fp

av Carl Fredrik Graf (m), Kenneth Lantz (kd), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Sven Brus (kd), Catharina Hagen (m), Rolf Kenneryd (c), Lennart Kollmats (fp) och Anna Kinberg (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 11 borde ha följande lydelse:

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i reservationen anförts om att avskaffa sambeskattnings av förmögenhet. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2001/02:Sk245, 2001/02:Sk306, 2001/02:Sk311, 2001/02:Sk360, 2001/02:Sk480 yrkande 7, 2001/02:L322 yrkande 2 och bifaller delvis motionerna 2001/02:Sk211, 2001/02:Sk389 yrkande 3 delvis och 2001/02:A228 yrkande 3.

Ställningstagande

Den skattepliktiga förmögenheten beräknas bl.a. gemensamt för makar som sammanbott större delen av beskattningsåret. Med makar jämställs de som utan att vara gifta bor tillsammans och har eller har haft barn eller tidigare varit gifta med varandra. Samboende utan barn sambeskattas inte.

I praktiken innebär detta att två personer eller t.ex. ett samboende par utan barn kan förlora flera tusen kronor per år om de gifter sig eller om de skaffar barn. Den orättvisa som sambeskattnings leder till beroende på valet av samlevnadsform är oacceptabel.

Sambeskattnings innebär dessutom betydande kontrollproblem för skattemyndigheterna.

Riksdagen beslutade under hösten om en ytterligare höjning av fribeloppen men sambeskattnings kvarstår och det gör också den olikhet i beskattningen som gällde tidigare. Den har till och med förstärkts. Ett sambopar kan ha en sammanlagd förmögenhet på 3 miljoner kronor utan att drabbas av förmögenhetsskatt eftersom de beskattas var för sig. Ett gift par däremot kan maximalt ha 2 miljoner kronor i förmögenhet innan förmögenhetsskatten slår till. Detta är naturligtvis en helt oacceptabel diskriminering av gifta par.

Som vi tidigare framhållit måste utgångspunkten vara att skyldigheter och rättigheter mot samhället skall vara individuella, och vi anser därför att den

enda rimliga lösningen är att den föråldrade sambeskattningen av makar och andra sambeskattade par nu slopas så att parterna i en sådan relation kan erkännas som självständiga individer även av skattemyndigheterna. Regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag som innebär att sambeskattningen av makar slopas.

Vad vi anført om att sambeskattningen bör avskaffas bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Särskilt yttrande

Utskottets beredning av ärendet har föranlett följande särskilda yttranden.

Attraktiva områden (punkt 2) – m

av Carl Fredrik Graf (m), Marietta de Pourbaix-Lundin (m), Catharina Hagen (m) och Anna Kinberg (m).

I många attraktiva kustområden och skärgårdskommuner leder de ökade taxeringsvärdena till att många permanentboende tvingas sälja sina hus till icke åretruntboende. Nya fastboende får svårt att etablera sig där. Detta leder till befolkningsminskning, lägre skatteuttag, försämrad service i form av nedlagda skolor, vårdcentraler m.m. Hela det utbud som finns av service i form av affärer m.m. blir till slut hotat. För att rädda landsbygden och bevara möjligheterna till åretruntboende är det ytterst angeläget att fastighetsskatten avskaffas. I avvaktan på att så sker återgår vi till de taxeringsvärden som gällde 1997, sänker skattesatsen och minskar underlaget. Underlaget skall utgöras av byggnadsvärdet och endast halva markvärdet. Därigenom löser man till betydande del de problem som finns i attraktiva områden.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden

2001/02:Fi285 av Lars Leijonborg m.fl. (fp):

17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förändringar i arvsskatten.

2001/02:Sk207 av Rolf Gunnarsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om sänkta skatter i Sverige.

2001/02:Sk211 av Inger René och Karin Falkmer (m):

Riksdagen beslutar att slopa sambeskattnings av förmögenhet i enlighet med vad som anförs i motionen.

2001/02:Sk220 av Margareta Cederfelt (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastighetsskatten omgående skall avskaffas.

2001/02:Sk236 av Ulla-Britt Hagström (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att dubbelbeskattnings av bostadsrätter upphör.

2001/02:Sk245 av Henrik Westman (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa sambeskattnings av förmögenheter.

2001/02:Sk251 av Henrik Westman (m):

Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag som innebär att svensk fastighetsskatt avskaffas på fastigheter i utlandet.

2001/02:Sk264 av Anita Sidén och Cecilia Magnusson (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ingångsvärdet vid reavinstbeskattnings.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa arvsskatten.

2001/02:Sk273 av Ola Karlsson och Per-Samuel Nisser (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att undanta energisparande åtgärder från fastighetsskatt.

2001/02:Sk277 av Åsa Torstensson (c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att skilja permanentboende från fritidsboende.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om borttagandet av belägenhetsfaktorn för permanentboende.

2001/02:Sk278 av Carl-Erik Skårman (m):

Riksdagen beslutar att till dess fastighetsskatten har avskaffats skall fastighetsskatt betalas av fastighetsägaren och endast för den fastighet eller den del av fastighet han eller hon äger.

2001/02:Sk282 av Rigmor Stenmark (c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av skatteregler för s.k. oäkta bostadsrätt.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om bostadsrättsmäklares informationsansvar.

2001/02:Sk288 av Bo Lundgren m.fl. (m):

5. Riksdagen beslutar att successivt ta bort fastighets- och förmögenhets-skatteerna i enlighet med vad som i motionen anförs.

2001/02:Sk295 av Kenneth Lantz (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighetsskatt på utländska fastigheter.

2001/02:Sk298 av Kenneth Lantz och Sven Brus (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av effekterna på arvsskatten av de nya taxeringsvärdena på fastigheter.

2001/02:Sk302 av Marianne Andersson och Birgitta Carlsson (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om reavinstbeskattnings av småhus som ägts sedan 1968 och dessförinnan.

2001/02:Sk306 av Mikael Oscarsson (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förändring av reglerna för förmögenhetsbeskattnings så att de inte längre diskriminerar gifta par.

2001/02:Sk311 av Lennart Fridén (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att de skatteregler som prioriterar en samlevnadsform framför en annan måste undanröjas.

2001/02:Sk315 av Sten Tolgfors (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om fastighetsskattens principiella problem.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om en avveckling av fastighetsskatten.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om en avveckling av förmögenhetsskatten.

2001/02:Sk328 av Mikael Oscarsson (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av arvsskattens effekter.

2001/02:Sk333 av Ragnwi Marcelind (kd):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att se över boskatten på hus i utlandet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utvärdera skattereglerna på hus med tomträtt.

2001/02:Sk349 av Åsa Torstensson (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillsätta särskilt utsedda fastighetsnämndemän.

2001/02:Sk357 av Elizabeth Nyström och Maud Ekendahl (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om beskattning av miljöinvesteringar.

2001/02:Sk360 av Ingvar Eriksson och Jan Backman (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att gifta par och sambor likställs i förmögenhetsskattehänseende.

2001/02:Sk361 av Stefan Hagfeldt (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastighetsskatten bör avskaffas.

2001/02:Sk368 av Henrik Westman (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa fastighetsskatten.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa förmögenhetsskatten.

2001/02:Sk370 av Lena Olsson och Siv Holma (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utreda möjligheterna till en lokal fastighetsskatt eller avgift.

2001/02:Sk389 av Inga Berggren och Ingvar Eriksson (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighetstaxeringens och fastighetsskattens orimliga effekter.
2. Riksdagen beslutar sänka fastighetsskatten i enlighet med vad som anförs i motionen.
3. Riksdagen beslutar ta bort förmögenhetsskatten i enlighet med vad som anförs i motionen.

2001/02:Sk393 av Anna Lilliehöök (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa förmögenhetsskatten.

2001/02:Sk446 av Roy Hansson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om avskaffandet av fastighetsskatten.

2001/02:Sk457 av Per Rosengren m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en snabbutredning när det gäller taxering av industribyggnader och s.k. skräddarsydda byggnader och avskrivning av byggnadsinventarier.

2001/02:Sk458 av Per Rosengren m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om förändringar i förmögenhetsskatten fr.o.m. inkomståret 2003.

2001/02:Sk470 av Carl Fredrik Graf m.fl. (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om arvsskatten.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om gåvoskatten.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av omedelbara förändringar i reglerna för arvsskatt.

2001/02:Sk472 av Eskil Erlandsson m.fl. (c):

1. Riksdagen begär att regeringen lägger fram en översyn av skattereglerna för beskattning av reavinst vid avyttring av fastighet som ägs av fysisk person.
2. Riksdagen beslutar att utan närmare utredning omedelbart slopa återläggningen av skogsavdrag och substansminskningsavdrag.

2001/02:Sk480 av Viviann Gerdin (c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighetsbeskattningen och dess negativa konsekvenser för de gamla.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om det konstruerade taxeringsvärdet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att taxeringsvärden på tomtmarker med byggförbud inom attraktiva områden är orimligt höga.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att göra fastighetsskatten kvittningsbar mot inkomstskatt.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastighetsägare som saknar inkomst i Sverige skall betala fastighetsskatt.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förmögenhetsbeskattningen på boendet upphör.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att sambeskattning skall upphöra.

2001/02:Sk481 av Per Rosengren m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av skattereglerna för ärvd fastighet och värderingsdag för ärvda aktier.

2001/02:Sk487 av Karin Pilsäter m.fl. (fp):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om reformering av taxering och beskattning.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om vidare fastighetsskattesänkningar.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om successivt avskaffad förmögenhetsskatt.

2001/02:Sk488 av Kenneth Lantz m.fl. (kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en ny statlig utredning med direktiv att avskaffa den statliga fastighetsbeskattningen och att utreda möjligheterna att införa en kommunal fastighetsavgift på en betydligt lägre nivå än nuvarande fastighetskatteuttag och utan koppling till taxeringsvärdet.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att stimulera miljöförbättrande investeringar i fastigheter.

2001/02:Sk489 av Agne Hansson m.fl. (c):

17. Riksdagen beslutar att vid nästa allmänna fastighetstaxering skilja på taxeringen av fastigheter för fastboende och fritidsboende i enlighet med vad i motionen anförs.
18. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om omvandling av fastighetsskatten till beskattning av en schablonintäkt i enlighet med vad i motionen anförs.

2001/02:Sk490 av Rolf Kenneryd m.fl. (c):

2. Riksdagen beslutar att minska antalet värdeområden från dagens 7 300 till ca 2 000 geografiskt sammanhängande värdeområden.
3. Riksdagen beslutar att införa lokala taxeringsnämnder.
4. Riksdagen beslutar att ändra fastighetstaxeringslagen så att marknadsvärdet bestäms med hänsyn till medianvärdet av referensförvärven inom ett värdeområde.
5. Riksdagen beslutar att vid den allmänna fastighetstaxeringen 2003 skilja på taxeringen av fastigheter för fastboende och fritidsboende.
6. Riksdagen beslutar att taxeringsvärdet för de fastigheter som ingår i referensförvärven sätts till 75 % av köpeskillingen.
7. Riksdagen beslutar att göra allmän fastighetstaxering vart sjätte år och en enklare kontrollvärdering däremellan.
8. Riksdagen beslutar att basen för de taxeringar som görs vart tredje år skall vara ett medianvärde av de förvärv som skett under den föregående treårsperioden.

2001/02:Sk491 av Carl Fredrik Graf m.fl. (m):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om slopande av förmögenhetsskatten.

2001/02:Sk492 av Yvonne Ångström och Karin Pilsäter (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nödvändigheten av att minska energiåtgången för uppvärmning av fastigheter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att energibesparande satsningar inte skall höja fastigheters taxeringsvärde.

2001/02:L214 av förste vice talman Anders Björck och Elizabeth Nyström (m):

5. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring för arvs-skattens avskaffande.

2001/02:L322 av Kjell Eldensjö m.fl. (kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om avskaffande av ekonomiska nackdelar för gifta i förhållande till samboende.

2001/02: MJ220 av Åke Sandström m.fl. (c):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en skild taxering av fastigheter för fastboende och fritidsboende.

2001/02: N223 av Gunnar Axén m.fl. (m):

2. Riksdagen beslutar att avskaffa fastighetsskatten.

2001/02: N224 av Bo Lundgren m.fl. (m):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om slopad fastighetsskatt.

2001/02: N313 av Marietta de Pourbaix-Lundin m.fl. (m):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av att avveckla fastighetsskatten.

2001/02: N318 av Birgitta Sellén och Sven Bergström (c):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att göra en översyn ifall vindkraftverk kan anses som en byggnad som skall fastighetsbeskattas.

2001/02: N319 av Margareta Cederfelt m.fl. (m):

4. Riksdagen beslutar att av regeringen begära lagförslag om förändringar i skattelagstiftningen så att bostadsbyggandet i tillväxtregionerna stimuleras.

2001/02: N371 av Inger Strömbom m.fl. (kd):

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om energisparåtgärder och fastighetsskatt.

2001/02: A228 av Mikael Odenberg m.fl. (m):

3. Riksdagen beslutar avskaffa sambeskattningen av makars förmögenhet.

2001/02: Bo245 av Anna Lilliehöök (m):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att reglerna om oäkta bostadsföretag ändras.

2001/02: Bo247 av Knut Billing m.fl. (m):

2. Riksdagen beslutar att avskaffa systemet med schablonintäkt för flerbostadshus och därmed även skatt på schablonintäkt för flerbostadshus.
8. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring av gränsdragningsreglerna mellan äkta och oäkta bostadsföretag.

9. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring av reglerna för reavinstbeskattning och uppskovsreglerna vid reavinst när det gäller oäkta bostadsföretag.

2001/02:Bo290 av Gudrun Schyman m.fl. (v):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen vad i motionen anförs om fastighetsbeskattningen.

2001/02:Bo318 av Bo Lundgren m.fl. (m):

5. Riksdagen tillkännager att fastighetsskatten successivt skall avskaffas.

2001/02:Bo319 av Birgitta Carlsson (c):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att betrakta vindkraftverk som inventarier och inte som i dag belägga dem med fastighetsskatt.

2001/02:Bo320 av Ulla-Britt Hagström m.fl. (kd):

22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastighetsskatten på sikt bör avvecklas och ersättas av en kommunal fastighetsavgift.

2001/02:Bo321 av Anna Kinberg (m):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att jämställa skattereglerna för andelsrätter med dem för bostadsrätter.

2001/02:Bo325 av Agne Hansson m.fl. (c):

17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av sänkta skatter på boende.